

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1254/1999,

annettu 17 päivänä toukokuuta 1999,

naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 36 ja 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon⁽²⁾,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁽³⁾,

ottaa huomioon alueiden komitean lausunnon⁽⁴⁾,

ottaa huomioon tilintarkastustuomioistuimen lausunnon⁽⁵⁾,

sekä katsoo, että

(1) maataloustuotteiden yhteismarkkinoiden toimintaan ja kehitykseen olisi liityttävä yhteisen maatalouspolitiikan toteuttaminen, ja siihen olisi erityisesti sisällyttävä maatalouden yhteinen markkinajärjestely, jonka muoto voi vaihdella tuotteiden mukaan,

(2) yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteena on toteuttaa perustamissopimuksen 33 artiklan tavoitteet; erityisesti naudanliha-alalla on tarpeen markkinoiden vakauttamiseksi ja alan maatalousväestön kohtuullisen elintason turvaamiseksi säätää sisämarkkinoita koskevista toimenpiteistä, joihin sisältyy erityisesti suoria tukia naudanlihan tuottajille, yksityisen ja julkisen varastoinnin tukijärjestelmä,

(3) markkinoiden tukemista olisi vähennettävä asteittain, jotta saataisiin palautetuksi yhteisön

lihankulutuksen tasapaino, mikä hyödyttäisi naudanliha-alaa, ja jotta näiden tuotteiden kilpailukyky kansainvälisillä markkinoilla paranisi; tuottajille aiheutuvat vaikutukset huomioon ottaen olisi muutettava ja mukautettava yhteisen markkinajärjestelyn mukaisesti säädetyn tulotuen tasoa; tässä tarkoituksessa on aiheellista vahvistaa kattava järjestelmä tuottajille maksettavia suoria tukia varten; näiden tukien määrän kehityksen olisi seurattava markkinatuen asteittaista vähenemistä,

(4) karjatalouden monimuotoisuus huomioon ottaen suoriin tukiin olisi sisällyttävä erityispalkkio sonnien ja härkien kasvattajille, emolehmäkarjojen pitämisestä maksettava palkkio ja kaikenlaisista nautaeläimistä, myös lypsylehmistä ja vasikoista saatava teurastuspalkkio; palkkioiden myöntäminen ei saisi aiheuttaa kokonaistuotannon kasvua; tätä varten olisi rajoitettava erityispalkkio- ja emolehmäpalkkiokelpoisten urospuolisten nautaeläinten ja emolehmien lukumäärää soveltamalla edellisiin alueellisia ja jälkimmäisiin tuotajakohdaisia enimmäismääriä sekä erityispalkkion osalta tilakohtaisia pääluvun rajoitusta, jota jäsenvaltioiden pitäisi voida mukauttaa oman erityistilanteensa perusteella; teurastuspalkkion osalta kansalliset enimmäismäärät olisi määritettävä aikaisempien tuotantolukujen pohjalta,

(5) härkien kasvatuksen edellytykset poikkeavat tavallisesti sonnien kasvatuksen edellytyksistä; sen vuoksi on perusteltua asettaa härkiä koskevan eläinkohtaisen erityispalkkion määrä eritasolle kuin sonneista myönnettävä palkkio; tiettyjen ikäryhmien osalta härkien erityispalkkio olisi kuitenkin maksettava kahdessa erässä,

(6) jos liian suuri määrä härkiä teurastetaan niiden jäsenvaltioiden teurastuskaudella, joissa tällä tuotantosunnalla on erityistä merkitystä, seurauksena voi olla markkinoiden häiriintyminen ja erityisesti markkinahintojen lasku; teurastuskauden ulkopuolella vuoden 23 ensimmäisen viikon aikana teurastettavista eläimistä olisi myönnettävä tiettyin edellytyksin erityispalkkion lisäpalkkiota, jolla kannustetaan härkien teurastukseen vuotuisen laidunkauden päättymiseen ajoitettavan jakson ulkopuolella,

(1) EYVL C 170, 4.6.1998, s. 13.

(2) Lausunto annettu 6. toukokuuta 1999 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

(3) EYVL C 407, 28.12.1998, s. 196.

(4) EYVL C 93, 6.4.1999, s. 1.

(5) EYVL C 401, 22.12.1998, s. 3.

- (7) tuottajien käytettävissä olevan jouston lisäämiseksi kelpoisuus emolehmäpalkkioon olisi ulotettava koskemaan emolehmien kanssa samat jalostusvaatimukset täyttäviin hiehoihin; emolehmäkarjojen palkkiokelpoisten hiehojen lukumäärä olisi rajoitettava korvautumisen tavanomaiseen määrään, jäsenvaltioilla, joissa enemmän kuin 60 prosenttia emolehmäpalkkioon kelpuutettavista eläimistä pidetään vuoristoalueilla, pitäisi olla oikeus hallinnoida palkkiota erottamalla toisistaan emolehmät ja hiehot, ja hiehojen osalta soveltaa erillistä kansallista palkkion enimmäismäärää edellä mainitun määrän puitteissa,
- (8) emolehmäpalkkio olisi periaatteessa rajoitettava tuottajiin, jotka eivät toimita maitoa meijereihin maito- ja maitotuotealan lisämaksuista 28 päivänä joulukuuta 1992 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 3950/92⁽¹⁾ säädetyn lisämaksujärjestelmän mukaisesti; tulotukea saataan tarvita kuitenkin myös tiloille, joilla on lypsylehmä- tai emolehmäkarjaa; sen vuoksi emolehmäpalkkiota olisi myönnettävä myös niille pienille ja keskisuurille sekatuotantotiloille, joiden tuottajakohtainen maidon viitemäärä on yhteensä enintään 120 000 kilogrammaa, ottaen huomioon yhteisön monipuoliset tuotantorakenteet, jäsenvaltioiden pitäisi voida muuttaa tätä määrällistä rajoitusta tai luopua siitä objektiivisin perustein,
- (9) emolehmäpalkkion osalta on aiheellista säilyttää tuottajakohtaiset enimmäismäärät; joitakin tuottajakohtaisten enimmäismäärien mukaisista palkkio-oikeuksista ei ole käytetty; nämä käyttämättömät palkkio-oikeudet ovat omiaan lisäämään tuotantoa ja kasvattamaan menoja erityisesti seurausena siitä, että hiehot saavuttavat täyden kelpoisuuden emolehmäpalkkioon; tällaisen vaikutuksen välttämiseksi kunkin jäsenvaltion emolehmäpalkkio-oikeuksien kokonaismäärä olisi vahvistettava viitevuosina tosiasiallisesti maksettujen palkkioiden perusteella, joihin lisätään tietty liikkumavara kansallisen varannon säilyttämiseksi; jäsenvaltioiden olisi toteutettava kansallisten enimmäismäärien noudattamisen turvaamiseksi tarvittavat toimenpiteet; niiden olisi tarvittaessa mukautettava tuottajakohtaisia enimmäismääriään objektiivisin perustein ja ilman korvausta; näillä perusteilla olisi varmistettava erityisesti asianomaisten tuottajien tasapuolinen kohtelu ja heidän oikeutettujen odotustensa suojele,
- (10) tuotannon taso voi vaihdella tuottajakohtaisesti karjan tai tuotantokyvyn muutosten takia; sen vuoksi on aiheellista säätää, että tuottajakohtaisten enimmäismäärien rajoissa saadut emolehmäpalkkio-oikeudet voi tietyin edellytyksin siirtää toiselle tuottajalle joko tilan siirron yhteydessä tai ilman palkkio-oikeuksien yhteyttä viljelyaloihin,
- (11) uusia tuottajia ja vanhoja tuottajia, joiden tuottajakohtainen enimmäismäärä syystä tai toisesta ei ole emolehmäkarjan muuttuneen tilanteen mukainen, ei saisi jättää palkkio-oikeuden ulkopuolelle; sen vuoksi olisi säädettävä kansallisten varantojen hoidosta siten, että niitä täydennetään ja hallinnoidaan yhteisön perusteiden mukaisesti; samasta syystä on aiheellista edellyttää, että ilman tilan siirtoa tehtävään palkkio-oikeuksien siirtoon sovelletaan sääntöjä, joiden mukaan osa siirretyistä oikeuksista pidätetään ilman korvausta ja siirretään kansalliseen varantoon,
- (12) jäsenvaltioiden olisi saatava luoda yhteys herkkien vyöhykkeiden tai paikallisuusalueiden ja emolehmätuotannon välille tämän tuotannon säilyttämiseksi erityisesti alueilla, joilla ei ole muita vaihtoehtoja,
- (13) naudanlihatuotannon voimaperäistämisuuntaus huomioon ottaen karjatalouden palkkioita olisi rajoitettava ottaen huomioon kunkin maatilan rehuntuotantomahdollisuudet suhteessa tilalla pidettyjen eläinten lukumääriin ja lajeihin; liian voimaperäisen tuotannon välttämiseksi näiden palkkioiden myöntämisen edellytyksenä olisi oltava tilalla pidettävien eläinten enimmäistiheyden noudattaminen; pientuottajien tilanne olisi kuitenkin otettava huomioon,
- (14) tuotannon laajaperäistämiseen tähtääviä aloitteita olisi tuettava ja niiden tehokkuutta olisi parannettava ympäristötavoitteiden saavuttamiseksi myöntämällä lisätukea tuottajille, jotka noudattavat tiukkoja ja todellisia eläintiheyden vaatimuksia; tuen yleistä tasoa koskevien suurten muutosten välttämiseksi ja menojen järkevän valvonnan turvaamiseksi olisi säädettävä lisätuen tarkistamisesta tarvittaessa,
- ⁽¹⁾ EYVL L 405, 31.12.1992, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1256/1999 (katso tämän virallisen lehden s. 73).

- (15) naudanlihatuotannon edellytykset ja tuottajien tulotaso vaihtelevat huomattavasti yhteisön eri tuotantoalueilla; kaikkien tuottajien samanlaiseen tukeen perustuva yhteisön laajuinen järjestelmä olisi liian jäykkä, jotta sillä pystyttäisiin vastaamaan riittävällä tavalla rakenteellisiin ja luonnonolosuhteista johtuviin eroihin sekä näistä aiheutuviin erilaisiin tarpeisiin; sen vuoksi on aiheellista säätää joustavasta kehyksestä yhteisön lisätuelle, jonka jäsenvaltiot määrittelevät ja myöntävät kiinteiden yleisten määrien rajoissa ja tiettyjen yhteisten perusteiden mukaisesti; jäsenvaltioiden yleiset määrät olisi jaettava sen mukaan, mikä on niiden osuus yhteisön naudanlihatuotannosta; yhteisten perusteiden tarkoituksena on erityisesti estää lisätukia aiheuttamasta syrjiviä vaikutuksia ja mahdollistaa yhteisön asiaa koskevien monenvälisen sitoumusten täydellinen huomioon ottaminen; on erityisen tärkeää varmistaa, että jäsenvaltiot käyttävät harkintavaltaansa yksinomaan puolueettomien perusteiden, ottavat täysin huomioon yhdenvertaisen kohtelun periaatteen sekä välttävät markkinoiden ja kilpailun vääristymiä; on aiheellista säätää muodoista, joissa lisätukea voi myöntää; näiden tukimuotojen olisi oltava tiettyjä nautaeläinten luokkia koskevia eläinkohtaisia tukia sekä pinta-alamatukia,
- (16) eläinkohtaisten lisätukien osalta tarvitaan tiettyjä määrällisiä rajoituksia, joilla varmistetaan tarpeellinen tuotannon valvonta; lisäksi jäsenvaltioiden olisi valvottava eläintiheyden vaatimuksen noudattamista,
- (17) pinta-alaperusteista lisätukea olisi myönnettävä ainoastaan monivuotisista laitumista, joihin ei sovelleta muita yhteisön markkinatukitoimenpiteitä; pinta-alamatukia olisi sovellettava monivuotisten laitumien alueellisten perusalojen rajoissa, jotka jäsenvaltioiden olisi vahvistettava pitkän aikavälin viitetietojen perusteella; hehtaaria kohti myönnettävän pinta-alamatuen kokonaismäärän, mukaan lukien naudanliha-alan yhteisen markkinajärjestelyn mukaiset pinta-alaperusteiset lisätuet, olisi oltava verrattavissa tiettyjen peltokasvien viljelijöitä koskevan tukijärjestelmän mukaiseen keskimääräiseen hehtaaritukeen,
- (18) suorien tukien edellytyksenä olisi oltava, että kyseisten eläinten pitäjät noudattavat nautaeläinten tunnistamista ja rekisteröintiä koskevia yhteisön sääntöjä; toivotun taloudellisen vaikutuksen saavuttamiseksi suorat tuet olisi myönnettävä tiettyjen määräaikaisten kuluessa,
- (19) yhteisön lainsäädännössä kielletään tiettyjen aineiden käyttö naudanlihatuotannossa; olisi sovellettava asianmukaisia seuraamuksia, jos näitä säännöksiä ei noudateta,
- (20) tässä asetuksessa säädettyjen hinta- ja tulotukijärjestelyjen mukaan interventioelinten tekemien ostojen ja yksityisen varastoinnin muodossa toteutuva nykyinen julkinen interventio ei ole enää välttämätöntä markkinoiden tasapainottamiseksi, vaan siitä aiheutuisi huomattavia menoja; tämän vuoksi interventiosta olisi luovutettava asteittain; olisi kuitenkin säädettävä yksityisen varastoinnin tuesta, jolla edistetään markkinahintojen asettumista lähelle perushintaa, joka edustaa markkinatuen toivottua tasoa; tässä tarkoituksessa komission olisi voitava päättää yksityisen varastoinnin tuen myöntämisestä, jos markkinahinta putoaa alle 103 prosenttiin perushinnasta; lisäksi olisi laadittava ”turvaverkko”-interventiojärjestelmä naudanlihan ja vasikanlihan markkinoiden tukemiseksi jäsenvaltioissa tai jäsenvaltioiden alueilla, joissa markkinahinnat eivät vastaa kriittistä hintatasoa; olisi säädettävä yksityisen varastoinnin tukijärjestelmän sekä interventiojärjestelmän soveltamisesta yhteisön täysikasvuisten nautaeläinten ruhojen luokitteluasteikosta 28 päivänä huhtikuuta 1981 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 1208/81⁽¹⁾ vahvistetun luokitteluasteikon perusteella,
- (21) naudanliha-alan yhtenäismarkkinoiden toteuttaminen yhteisössä edellyttää yhtenäisen kauppajärjestelmän toteuttamista yhteisön ulkorajoilla; kauppajärjestelmän, johon kuuluu interventiojärjestelmän lisäksi tuontitulleja ja vientitukia, pitäisi periaatteessa tasapainottaa yhteisön markkinat; kauppajärjestelmän olisi perustuttava Uruguayn kierroksen monenvälisissä kauppaneuvotteluissa tehtyihin sitoumuksiin,
- (22) kolmansien maiden kanssa käytävän naudanlihan kaupan määrien seuraamiseksi olisi säädettävä tiettyjä tuotteita koskevien tuonti- ja vientitodistusten järjestelmästä; järjestelmään olisi sisällytettävä vakuus, jolla taataan sellaisten toimien

⁽¹⁾ EYVL L 123, 7.5.1981, s. 3, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 1026/91 (EYVL L 106, 26.4.1991, s. 2).

- toteutuminen, joille kyseisiä todistuksia on myönnetty,
- (23) tiettyjen maataloustuotteiden tuonnista yhteisön markkinoille aiheutuvien epäsuotuisten vaikutusten ehkäisemiseksi ja torjumiseksi yhden tai useamman tällaisen tuotteen tuonnilta olisi edellytettävä lisätuontitullia, jos tietyt edellytykset täyttyvät,
- (24) on aiheellista antaa komissiolle valta avata ja hallinnoida perustamissopimuksen tai muiden neuvoston antamien säädösten mukaisesti tehdyistä kansainvälisistä sopimuksista johtuvia tariffikiintiöitä,
- (25) yhteisön osallistuminen naudanlihan kansainväliseen kauppaan voidaan varmistaa mahdollisuudella myöntää yhteisön hintojen ja maailmanmarkkinahintojen väliseen erotukseen perustuvaa ja Maailman kauppajärjestön maataloussopimuksen⁽¹⁾ mukaista tukea viennille kolmansiin maihin; näihin tukiin olisi sovellettava määrällisiä ja arvoon perustuvia rajoituksia,
- (26) vientitukia vahvistettaessa olisi varmistettava arvoon perustuvien rajoitusten noudattaminen seuraamalla Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahastoon liittyvän sääntelyn mukaisten tukien maksamista; seuranta voi helpottaa tukien pakollisella ennakkovahvistuksella; eriytetyn tuen osalta olisi kuitenkin sallittava ennalta vahvistetun määräraikan muuttaminen maantieteellisellä alueella, jolla sovelletaan yhtenäistä tuen määrää; jos määräraikkaa muutetaan, olisi maksettava todelliseen määräraikkaan sovellettavaa tukea siten, että enimmäismäärä on ennalta vahvistettuun määräraikkaan sovellettavan tuen määrä,
- (27) määrällisten rajoitusten noudattamisen varmistaminen edellyttää luotettavan ja tehokkaan seurantarjestelmän käyttöönottoa; tätä varten vientitukien myöntämisen edellytyksenä olisi oltava vientitodistus; tukia olisi myönnettävä käytettävissä olevien rajoitusten mukaisesti kunkin kyseisen tuotteen erityistilanteen mukaan; tästä säännöstä ei saisi poiketa muutoin kuin elintarvikeaputoimien yhteydessä, jotka vapautetaan rajoituksista; Maailman kauppajärjestön maataloussopimuksessa tarkoitettuina markkinointivuosina vientituen turvin vietyjen määrien seurannan olisi perustuttava kunakin markkinointivuonna annettuihin vientitodistuksiin,
- (28) edellä esitetyn järjestelmän täydentämiseksi siinä määrin kuin on tarpeen sen moitteettoman toiminnan kannalta, olisi säädettävä mahdollisuudesta säädellä sisäistä jalostusmenettelyä tai markkinatilanteen vaatiessa kieltää sen käyttö,
- (29) tullijärjestelmä mahdollistaa luopumisen kaikista muista suojatoimenpiteistä yhteisön ulkorajoilla; sisämarkkinoiden ja tullien muodostama mekanismi voi poikkeuksellisissa olosuhteissa kuitenkin osoittautua riittämättömäksi; tällaisissa tapauksissa yhteisön olisi voitava toteuttaa viipymättä kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotta yhteisön markkinat eivät jäisi ilman suojaa mahdollisesti aiheutuvia häiriöitä vastaan; näiden toimenpiteiden olisi oltava asiaa koskevista WTO-sopimuksista johtuvien sitoumusten mukaisia,
- (30) tässä asetuksessa säädettyjen välineiden asianmukaisen soveltamisen turvaamiseksi komission olisi saatava kaikki tiedot hintojen kehityksestä naudanlihan yhteismarkkinoilla; sen vuoksi olisi säädettävä nautaeläinten ja niiden lihan hintojen toteamista koskevasta järjestelmästä,
- (31) on aiheellista säätää toteutettavista toimenpiteistä, jos hintojen huomattava nousu tai lasku häiritsee tai uhkaa häiritä yhteisön markkinoita; tällaisena toimenpiteenä voi tulla kysymykseen myös tilanteen vaatima interventio-osto,
- (32) eläintautien leviämistä ehkäisevien toimenpiteiden soveltamisesta aiheutuvat vapaan liikkuvuuden rajoitukset voivat aiheuttaa hankaluuksia yhden tai useamman jäsenvaltion markkinoille; olisi säädettävä mahdollisuudesta toteuttaa poikkeuksellisia markkinoiden tukitoimenpiteitä tilanteen korjaamiseksi,
- (33) tiettyjen tukien myöntäminen voisi vaarantaa yhteisten hintojen järjestelmään perustuvien yhtenäismarkkinoiden toteuttamisen; tämän vuoksi naudanliha-alalla olisi voitava soveltaa niitä perustamissopimuksen määräyksiä, jotka mahdollistavat jäsenvaltioiden myöntämien tukien arvioimisen ja yhteismarkkinoiden kanssa ristiriidassa olevien tukien kieltämisen,

⁽¹⁾ EYVL L 336, 23.12.1994, s. 22.

- (34) naudanliha-alan yhteismarkkinoiden kehittyessä jäsenvaltioiden ja komission on tarpeen toimittaa toisilleen tämän asetuksen soveltamiseksi tarvittavat tiedot,
- (35) ehdotettujen toimenpiteiden täytäntöönpanon helpottamiseksi olisi säädettävä menettelystä, jolla toteutetaan jäsenvaltioiden ja komission tiivis yhteistyö hallintokomiteassa,
- (36) yhteisön olisi rahoitettava jäsenvaltioille tämän asetuksen soveltamisesta seuraavista velvoitteista aiheutuvat menot yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1258/1999⁽¹⁾ mukaisesti,
- (37) naudanliha-alan yhteisessä markkinajärjestelyssä olisi otettava huomioon samanaikaisesti ja asianmukaisella tavalla perustamissopimuksen 33 ja 131 artiklassa määrätty tavoitteet,
- (38) neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 805/68⁽²⁾ säädettyä naudanliha-alan yhteistä markkinajärjestelyä on muutettu monta kertaa; näitä tekstejä on hankala käyttää niiden monilukuisuuden ja vaikeaselkoisuuden sekä sen takia, että ne ovat *Euroopan yhteisöjen virallisen lehden* eri numeroina, ja näin ollen ne eivät täytä lainsäädännöltä edellytettävää selkeysvaatimusta; tämän vuoksi nämä tekstit olisi kodifioitava uuteen asetukseen ja kumottava edellä mainittu asetus (ETY) N:o 805/68; interventioelinten ostaman jäädytetyn naudanlihan myyntiä koskevista yleisistä säännöistä 16 päivänä tammikuuta 1969 annettu asetus (ETY) N:o 98/69⁽³⁾, naudanliha-alan yksityisen varastoinnin tukien myöntämistä koskevista yleisistä säännöistä 15 päivänä heinäkuuta 1968 annettu asetus 989/68⁽⁴⁾ sekä naudanliha-alan markkinahintojen toteamisesta 2 päivänä heinäkuuta 1987 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1892/87⁽⁵⁾, joiden oikeusperusta asetus (ETY) N:o 805/68 oli, korvataan tässä asetuksessa annettavilla uusilla järjestelyillä, ja ne olisi sen vuoksi kumottava, ja
- (39) siirryttäessä asetuksen (ETY) N:o 805/68 järjestelyistä tässä asetuksessa vahvistettuihin järjestelyihin voi ilmetä vaikeuksia, joita ei käsitellä tässä asetuksessa; tällaisen mahdollisuuden vuoksi olisi säädettävä, että komissio hyväksyy tarvittavat siirtymätoimenpiteet; komissiolla olisi myös oltava valtuudet ratkaista erityiset käytännön ongelmat,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Naudanliha-alan yhteinen markkinajärjestely kattaa sisämarkkinat ja kolmansien maiden kanssa käytävän kaupan ja se koskee seuraavia tuotteita:

CN-koodi	Tavaran kuvaus
a) 0102 90 05– 0102 90 79	Elävät, kotieläiminä pidettävät nautaeläimet, muut kuin puhdasrotuiset siitoseläimet
0201	Naudanliha, tuore tai jäähdytetty
0202	Naudanliha, jäädytetty
0206 10 95	Pallealiha ja kuveliha, tuore tai jäähdytetty
0206 29 91	Pallealiha ja kuveliha, jäädytetty
0210 20	Naudanliha, suolattu, suolavedessä, kuivattu tai savustettu
0210 90 41	Pallealiha ja kuveliha, suolattu, suolavedessä, kuivattu tai savustettu

⁽¹⁾ Katso tämän virallisen lehden s. 103.

⁽²⁾ EYVL L 148, 28.6.1968, s. 24, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1633/98 (EYVL L 210, 28.7.1998, s. 17).

⁽³⁾ EYVL L 14, 21.1.1969, s. 2.

⁽⁴⁾ EYVL L 169, 18.7.1968, s. 10, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (ETY) N:o 428/77 (EYVL L 61, 5.3.1977, s. 17).

⁽⁵⁾ EYVL L 182, 3.7.1987, s. 29.

CN-koodi	Tavaran kuvaus
0210 90 90	Lihasta ja muista eläimenosista valmistettu syötävä jauho ja jauhe
1602 50 10	Muut valmisteet ja säilykkeet, jotka on valmistettu naudanhasta tai nautaa olevista muista eläimenosista, kypsennettömät; kypsennetystä lihasta tai kypsennetyistä muista eläimenosista sekä kypsennettömästä lihasta tai kypsennettömästä muista eläimenosista tehty sekavalmisteet
1602 90 61	Muut valmisteet ja säilykkeet, joissa on naudanhasta tai nautaa olevia muita eläimenosia, kypsennettömät; kypsennetystä lihasta tai kypsennetyistä muista eläimenosista sekä kypsennettömästä lihasta tai kypsennettömästä muista eläimenosista tehty sekavalmisteet
b) 0102 10	Elävät nautaeläimet, puhdasrotuiset siitoseläimet
0206 10 91	Muut nautaeläimen syötävät osat kuin pallealiha ja kuveliha, tuoreet ja jäädytetyt, muuhun kuin farmaseuttisten tuotteiden valmistukseen
0206 10 99	
0206 21 00	Muut nautaeläimen syötävät osat kuin pallealiha ja kuveliha, jäädytetyt muuhun kuin farmaseuttisten tuotteiden valmistukseen
0206 22 90	
0206 29 99	
0210 90 49	Muut suolatut, suolavedessä olevat, kuivatut tai savustetut nautaeläimen syötävät osat kuin pallealiha tai kuveliha
ex 1502 00 90	Nautaeläinten rasva, raaka tai sulatettu, myös puristettu tai liuottimilla uutettu
1602 50 31– 1602 50 80	Muut valmisteet ja säilykkeet, jotka on valmistettu naudanhasta tai nautaa olevista muista eläimenosista, muu kuin kypsennettömä liha tai kypsennettömät muut eläimenosat ja kypsennetystä lihasta tai kypsennetyistä muista eläimenosista sekä kypsennettömästä lihasta tai kypsennettömästä muista eläimenosista tehty sekavalmisteet
1602 90 69	Muut kuin kypsennettömät muut valmisteet tai säilykkeet, jotka on valmistettu naudanhasta tai nautaa olevista muista eläimenosista, ja kypsennetystä lihasta tai kypsennetyistä muista eläimenosista sekä kypsennettömästä lihasta tai kypsennettömästä muista eläimenosista tehty sekavalmisteet

2. Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- a) 'nautaeläimillä' CN-koodeihin ex 0102 10, 0102 90 05–0102 90 79 kuuluvia kotieläimiä pidettävä nautoja;
- b) 'täysikasvuisilla nautaeläimillä' nautaeläimiä, joiden elopaino on yli 300 kilogrammaa.

I OSASTO

SISÄMARKKINAT

2 artikla

Ammatillisten järjestöjen ja ammattialojen yhteisten järjestöjen tekemien tarjonnan mukauttamista markkinoiden vaatimuksiin helpottavien aloitteiden rohkaisemiseksi voidaan toteuttaa seuraavat 1 artiklassa tarkoitettuja tuotteita koskevat yhteisön toimenpiteet:

- a) toimenpiteet, joilla pyritään karjanjalostuksen kehittämiseen;
- b) toimenpiteet, joilla pyritään edistämään tuotannon, jalostuksen ja kaupan pitämisen järjestäytymistä;

c) toimenpiteet, joilla pyritään parantamaan laatua;

d) toimenpiteet, joilla pyritään käytettävien tuotantokeinojen tuntemuksen perusteella mahdollistamaan lyhyen ja pitkän aikavälin ennusteiden laatiminen,

e) toimenpiteet, joilla pyritään helpottamaan markkinahintojen kehityksen seurantaa.

Neuvosto antaa näitä toimenpiteitä koskevat yleiset säännöt perustamissopimuksen 37 artiklan 2 kohdassa määrättyä menettelyä noudattaen.

I LUKU

SUORAT TUET

3 artikla

Tässä luvussa tarkoitetaan:

- a) 'tuottajalla' yksittäistä maatalousyrittäjää, luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä tai luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden ryhmittymää, jonka yritys sijaitsee yhteisön alueella ja joka kasvattaa nautaeläimiä, riippumatta siitä, mikä on ryhmittymän tai sen jäsenen oikeudellinen asema kansallisessa lainsäädännössä;
- b) 'tilalla' kaikkia tuottajan johtamia tuotantoyksiköitä, jotka sijaitsevat yhden jäsenvaltion alueella;
- c) 'alueella' asianomaisen jäsenvaltion valinnan mukaan joko jäsenvaltiota tai sen osaa;
- d) 'sonnilla' kuohitsematonta urospuolista nautaeläintä;
- e) 'härällä' kuohittua urospuolista nautaeläintä;
- f) 'emolehmällä' lihakarjarotuun kuuluvaa lehmää tai tällaisen rodun kanssa tehdystä risteytyksestä saatua lehmää, joka kuuluu samaan karjaan lihantuotantotarkoituksessa pidettävien vasikoiden kanssa,
- g) 'hieholla' vähintään kahdeksan kuukauden ikäistä poikimatonta naaraspuolista nautaeläintä.

1 JAKSO

Palkkiot

1 Alajakso

Erityispalkkio

4 artikla

1. Tuottaja, joka pitää tilallaan urospuolisia nautaeläimiä, voi hakemuksesta saada erityispalkkiota. Palkkio myönnetään alueellisten enimmäismäärien rajoissa enintään 90:stä kuhunkin 2 kohdassa tarkoitettuun ikäryhmään kuuluvasta eläimestä kalenterivuotta ja tilaa kohden.

2. Erityispalkkio voidaan myöntää enintään:

- a) yhden kerran kunkin vähintään 9 kuukauden ikäisen sonnin elinaikana; tai
- b) kaksi kertaa kunkin härän elinaikana:
 - ensimmäisen kerran, kun eläin on 9 kuukauden ikäinen,
 - toisen kerran sen jälkeen, kun eläin on tullut 21 kuukauden ikään.

3. Erityispalkkion saamiseksi:

- a) tuottajan on erikseen määriteltävän ajan täytynyt pitää lihotuksessa kutakin hakemuksen kohteena olevaa eläintä;
- b) jokaisella eläimellä on oltava teurastukseen tai vientiin asti nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän sekä naudanlihan ja naudanlihatuotteiden merkitsemisen käyttöönottamisesta 21 päivänä huhtikuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 820/97⁽¹⁾ 6 artiklassa tarkoitettu passi, joka sisältää kaikki asianomaiset tiedot eläimen palkkiotilanteesta, tai jos passia ei ole, vastaava hallinnollinen asiakirja.

4. Jos hakemuksen kohteena olevien, erityispalkkion myöntämisen edellytykset täyttävien, vähintään 9 kuukauden ikäisten sonnien ja 9–20 kuukauden ikäisten härkien kokonaismäärä jollakin alueella ylittää liitteessä I tarkoitettua alueellisen enimmäismäärän, kaikkien 2 kohdan a ja b alakohdan mukaisesti palkkiokelpoisten eläinten määrää tuottajaa kohden vähennetään kyseisenä kalenterivuonna suhteessa ylityksen määrään.

Tässä artiklassa 'alueellisella enimmäismäärällä' tarkoitetaan erityispalkkioon oikeutettujen eläinten lukumäärää yhdellä alueella yhden kalenterivuoden aikana.

5. Edellä 1 ja 4 kohdasta poiketen jäsenvaltiot voivat:

- määrittelemensä objektiivisin perustein muuttaa 90 eläimen tilakohtaista päälukua ja ikäryhmää koskevaa rajoitusta tai luopua siitä, ja
- käyttäessään tätä valtaa, päättää soveltaa 4 kohtaa siten, että saavutetaan sovellettavan alueellisen enimmäismäärän noudattamiseen vaadittu vähennystaso ilman, että kyseisiä vähennyksiä sovelletaan pientuottajiin, jotka eivät ole jättäneet erityis-

⁽¹⁾ EYVL L 117, 7.5.1997, s. 1.

palkkiohakemuksia kyseiseltä vuodelta enemmästä kuin kyseisen jäsenvaltion määrittämästä vähimmäiseläinmäärästä.

6. Jäsenvaltiot voivat päättää erityispalkkion myöntämisestä nautaeläinten teurastuksen yhteydessä. Tässä tapauksessa 2 kohdan alakohdassa tarkoitettu ikävaatimus korvataan sonnien osalta 185 kilogramman vähimmäisteuraspainolla.

Palkkio on maksettava tai siirrettävä tuottajille.

Yhdistyneellä kuningaskunnalla on oikeus soveltaa erityispalkkion myöntämiseen Pohjois-Irlannissa erilaista järjestelmää kuin muilla alueillaan.

7. Palkkion määräksi vahvistetaan:

a) palkkiokelpoista sonnia kohti:

- 160 euroa kalenterivuonna 2000,
- 185 euroa kalenterivuonna 2001,
- 210 euroa kalenterivuonna 2002 ja sitä seuraavina kalenterivuosina;

b) palkkiokelpoista härkää ja ikäryhmää kohti:

- 122 euroa kalenterivuonna 2000,
- 136 euroa kalenterivuonna 2001,
- 150 euroa kalenterivuonna 2002 ja sitä seuraavina kalenterivuosina.

8. Komissio antaa yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta 43 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

2 Alajakso

Kausiporrastuspalkkio

5 artikla

1. Jos jossakin jäsenvaltiossa härkiä:

- a) teurastetaan tietyssä vuonna yli 60 prosenttia urospuolisten nautaeläinten vuotuisista teurastuksista; ja
- b) teurastetaan 1 päivästä syyskuuta 30 päivään marraskuuta yli 35 prosenttia vuosittain teurastettujen kuohittujen urospuolisten nautaeläinten kokonaismäärästä;

tuottajat voivat hakemuksesta saada erityispalkkion lisäpalkkiota (kausiporrastuspalkkiota). Jos molemmat edellä mainitut kynnykset kuitenkin saavutetaan joko Irlannissa tai Pohjois-Irlannissa, palkkiota sovelletaan sekä Irlantiin että Pohjois-Irlantiin.

Tätä artiklaa sovelletaessa Yhdistyneen kuningaskunnan Pohjois-Irlantia pidetään erillisenä kokonaisuutena.

2. Palkkion määräksi vahvistetaan:

- 72,45 euroa vuoden 15 ensimmäisen viikon aikana teurastettua eläintä kohden,
- 54,34 euroa vuoden 16 ja 17 viikolla teurastettua eläintä kohden,
- 36,23 euroa vuoden 18–21 viikolla teurastettua eläintä kohden, ja
- 18,11 euroa vuoden 22 ja 23 viikolla teurastettua eläintä kohden.

3. Jos 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua määrää ei saavuteta ja ottaen huomioon mainitun kohdan toiseksi viimeisen virkkeen, jäsenvaltiot joiden tuottajat ovat aiemmin saaneet kausiporrastuspalkkiota, voivat päättää myöntää tämän palkkion 60 prosentin suuruisena 2 kodassa vahvistetuista määristä.

Tässä tapauksessa asianomainen jäsenvaltio:

- a) voi päättää, että myöntäminen rajoitetaan koskemaan kahta tai kolmea ensimmäiseksi mainittua kautta;
- b) varmistaa, että toimenpide ei aiheuta taloudellisia muutoksia kyseisen varainhoitovuoden osalta, vähentämällä vastaavasti:
 - kyseisessä jäsenvaltiossa härkiä koskevaa erityispalkkiota toisen ikäryhmän osalta, ja/tai
 - 2 jakson mukaisesti maksettua lisätukea;

ja ilmoitettava komissiolle vähennyksestä.

Tämän toimenpiteen soveltamiseksi Irlantia ja Pohjois-Irlantia pidetään 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua määrää laskettaessa ja siitä seuraavaa palkkio-oikeutta määritettäessä yhtenä alueena.

4. Sen määrittelemiseksi, onko tässä artiklassa tarkoitettujen prosenttimäärät ylitetty, otetaan huomioon

teurastukset, jotka on tehty kaksi vuotta ennen palkkiokelpoisen eläimen teurastusvuotta.

5. Komissio antaa yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta 43 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

3 Alajakso

Emolehmäpalkkio

6 artikla

1. Tuottaja, joka pitää tilallaan emolehmiä, voi hakemuksesta saada palkkiota emolehmäkarjan pitämisestä (emolehmäpalkkiota). Palkkio myönnetään tuottajakohtaisten enimmäismäärien rajoissa vuotta ja tuottajaa kohden.

2. Emolehmäpalkkio myönnetään tuottajalle, joka:

a) ei toimita tilaltaan maitoa tai maitotuotteita hakemuksen jättöpäivää seuraavien kahdentoista kuukauden aikana.

Maidon tai maitotuotteiden luovuttaminen tilalta suoraan kuluttajalle ei kuitenkaan estä palkkion myöntämistä;

b) joka toimittaa maitoa tai maitotuotteita ja jonka asetuksen (ETY) N:o 3950/92 4 artiklassa tarkoitettu tuottajakohtainen viitemäärä on enintään 120 000 kilogrammaa. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin määrittelemensä objektiivisin perustein päättää muuttaa tätä määrällistä rajoitusta tai luopua siitä;

jos tämä pitää emolehmiä vähintään 80 prosenttia ja hiehoja enintään 20 prosenttia palkkiohakemuksessa olevasta määrästä yhtäjaksoisesti vähintään hakemuksen jättöpäivää seuraavien kuuden kuukauden ajan.

Se, ovatko lehmät emolehmäkarjaa vai lypsykarjaa, todetaan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdan mukaisten palkkiokelpoisten eläinten määrän laskemiseksi erityisesti edunsaajan tuottajakohtaisesta viitemäärästä, joka määritellään maito- ja maitotuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1255/1999⁽¹⁾ 16 artiklan 3 kohdassa, sekä keskimääräisestä maitotuotoksesta.

3. Tuottajakohtaista palkkio-oikeutta rajoitetaan 7 artiklassa määritellyillä tuottajakohtaisilla enimmäismäärillä.

4. Palkkion määräksi palkkiokelpoista eläintä kohden vahvistetaan:

— 163 euroa kalenterivuonna 2000,

— 182 euroa kalenterivuonna 2001,

— 200 euroa kalenterivuonna 2002 ja sitä seuraavina kalenterivuosina.

5. Jäsenvaltiot voivat myöntää ylimääräisen kansallisen emolehmäpalkkion, joka on enintään 50 euroa eläintä kohden, edellyttäen, että asianomaisen jäsenvaltion karjankasvattajien kesken ei aiheudu syrjintää.

Rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä 21 päivänä kesäkuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1251/1999⁽²⁾ 3 ja 6 artiklassa määritellyllä alueella sijaitsevien tilojen osalta tämän lisäpalkkion ensimmäiset 24,15 euroa eläintä kohden rahoitetaan Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta.

Jäsenvaltion koko alueella sijaitsevien tilojen osalta rahoitetaan lisäpalkkio kokonaisuudessaan EMOTR:n tukiosastosta, jos asianomaisen jäsenvaltion nautakarjassa on suuri, vähintään 30 prosenttia lehmien kokonaisuudesta edustava emolehmäosuus, ja jos vähintään 30 prosenttia teurastetuista urospuolisista nautaeläimistä kuuluu lihakkuusluokkiin S ja E. Näiden prosenttilukujen ylittäminen määräytyy sitä vuotta edeltävien kahden vuoden keskiarvosta, jolle palkkio myönnetään.

6. Tässä artiklassa tarkoitetaan ainoastaan hiehoja, jotka kuuluvat lihakarjarotuun tai jotka ovat syntyneet tällaisen rodun kanssa tehdystä risteytyksestä ja jotka kuuluvat samaan karjaan lihantuotantotarkoituksessa pidettävien vasikoiden kanssa.

7. Komissio antaa yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta ja erityisesti 3 artiklassa tarkoitettua emolehman määrittelystä ja vahvistaa keskimääräisen maitotuotoksen 43 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

7 artikla

1. Tammikuun 1 päivänä 2000 tuottajakohtaisten enimmäismäärien on oltava samansuuruiset kuin tuottajalla yhteisön sääntöjen mukaisesti 31 päivänä joulukuuta 1999 olevien emolehmäpalkkio-oikeuksien (palkkio-oikeudet) lukumäärä; enimmäismääriä tarkistetaan tarvittaessa 3 kohdan mukaisesti.

⁽¹⁾ Katso tämän virallisen lehden s. 48.

⁽²⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 1.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että palkkio-oikeuksien määrä ei niiden alueella ylitä 1 päivästä tammikuuta 2000 alkaen liitteessä II vahvistettuja kansallisia enimmäismääriä, ja että 9 artiklassa tarkoitetut kansalliset varannot voidaan perustaa.

3. Jos tämä 2 kohdassa tarkoitettu tarkistus edellyttää tuottajakohtaisten kiintiöiden alennusta, se on tehtävä ilman korvauksia ja tarkistuksesta on päätettävä objektiivisin perustein, joissa otetaan huomioon erityisesti:

- missä määrin tuottajat ovat käyttäneet tuottajakohtaisia enimmäismääriään jäsenvaltioiden vuotta 2000 edeltävien kolmen viitevuoden aikana,
- investointi- tai laajaperäistämishojelman täytntöönpano naudanliha-alalla,
- erityiset luonnonolot tai seuraamukset, joiden vuoksi palkkiota ei ole maksettu tai sitä on alennettu vähintään yhden viitevuoden aikana,
- muut poikkeukselliset olosuhteet, joiden vuoksi vähintään yhden viitevuoden aikana maksetut tuet eivät vastaa edellisten vuosien todellista tilannetta.

4. Edellä olevan 2 kohdan mukaisesti toteutetun toimenpiteen perusteella pidätetyt palkkio-oikeudet on poistettava.

5. Komissio antaa yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta 43 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

8 artikla

1. Jos tuottaja myy tilansa tai siirtää sen toisen haltuun muulla tavoin, hän voi siirtää kaikki oikeutensa emolehmäpalkkioon henkilölle, joka ottaa haltuunsa hänen tilansa. Hän voi myös siirtää oikeutensa kokonaan tai osittain toiselle tuottajalle siirtämättä tilaansa.

Jos palkkio-oikeuksia siirretään ilman tilan siirtoa, osa siirretyistä oikeuksista, enintään 15 prosenttia, palautetaan ilman kovausta sen jäsenvaltion kansalliseen varantoon, jonka alueella tila sijaitsee, jaettavaksi ilmaiseksi.

2. Jäsenvaltioiden:

- a) on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen ehkäisemiseksi, että palkkio-oikeuksia siirrettäisiin pois herkiltä vyöhykkeiltä tai alueilta, joilla naudanlihantuotannon merkitys paikalliselle talouselämälle on erityisen suuri;

- b) on mahdollista säätää, että oikeudet voi siirtää ilman tilan siirtoa suoraan tuottajalta toiselle tai kansallisen varannon kautta.

3. Jäsenvaltiot voivat sallia ennen erikseen vahvistettavaa päivämäärää sellaisen palkkio-oikeuksien osan väliaikaisen siirtämisen, jota oikeuksia hallussaan pitävä tuottaja ei aio käyttää.

4. Komissio antaa yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta 43 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Nämä yksityiskohtaiset säännöt voivat koskea erityisesti:

- säännöksiä, joiden mukaan jäsenvaltiot voivat ratkaista niiden tuottajien oikeuksien siirtoon liittyvät ongelmat, jotka eivät omista tilaansa kuuluvia maita, ja
- erityisiä sääntöjä, jotka liittyvät osittaisen siirron kohteena olevien oikeuksien vähimmäismäärään.

9 artikla

1. Jokaisen jäsenvaltion on ylläpidettävä kansallista varantoa emolehmäoikeuksia varten.

2. Kansalliseen varantoon liitetään 8 artiklan 1 kohdan tai muiden yhteisön säännösten mukaisesti palautetut palkkio-oikeudet, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 7 artiklan 4 kohdan säännösten soveltamista.

3. Jäsenvaltioiden on käytettävä kansallisia varantojaan niiden rajoissa palkkio-oikeuksien myöntämiseen erityisesti uusille tai nuorille viljelijöille tai muille ensisijaisessa asemassa oleville tuottajille.

4. Komissio antaa yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta 43 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen ja erityisesti seuraavilta osin:

- toimenpiteet, joita sovelletaan, jos jossakin jäsenvaltiossa ei käytetä kansallista varantoa,
- käyttämättömiä, kansalliseen varantoon palautettuja palkkio-oikeuksia koskevat toimenpiteet.

10 artikla

1. Edellä 6 artiklan 3 kohdasta poiketen jäsenvaltiot, joissa enemmän kuin 60 prosenttia emolehmistä ja hiehoista pidetään vuoristoalueilla Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen ja tiettyjen asetusten muuttamisesta ja kumoamisesta 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999⁽¹⁾ 18 artiklan tarkoittamassa merkityksessä, voivat päättää hallinnoida palkkiota siten, että erotetaan toisistaan hiehoista ja toisaalta emolehmistä myönnettävä emolehmäpalkkio asianomaisen jäsenvaltion vahvistaman erillisen kansallisen enimmäismäärän rajoissa.

Tällainen erillinen kansallinen enimmäismäärä ei saa ylittää 20:tä prosenttia asianomaisen jäsenvaltion tämän asetuksen liitteessä II olevasta kansallisesta enimmäismäärästä. Kyseistä kansallista enimmäismäärää vähennetään erillisen kansallisen enimmäismäärän verran.

Mikäli 1 kohdan mukaista valtaa käyttävässä jäsenvaltiossa hakemuksen kohteena olevien, emolehmäpalkkion myöntämisen edellytykset täyttävien hiehojen kokonaismäärä ylittää erillisen kansallisen enimmäismäärän, palkkiokelpoisten hiehojen määrää tuottajaa kohden vähennetään kyseisenä vuonna asteittain.

2. Tässä artiklassa tarkoitetaan ainoastaan hiehoja, jotka kuuluvat lihakarjarotuun tai jotka ovat syntyneet tällaisen rodun kanssa tehdystä risteytyksestä.

3. Komissio antaa yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta 43 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

*4 Alajakso***Teurastuspalkkio***11 artikla*

1. Tuottaja, joka pitää tilallaan nautaeläimiä, voi hakemuksesta saada teurastuspalkkion. Se myönnetään palkkiokelpoisten eläinten teurastuksesta tai niiden viennistä kolmanteen maahan ja vahvistettavien kansallisten enimmäismäärien rajoissa.

Teurastuspalkkiokelpoisia ovat:

- a) vähintään 8 kuukauden ikäiset sonnit, härät, lehmät ja hiehot;

⁽¹⁾ Katso tämän virallisen lehden sivu 80.

- b) yli kuukauden ja alle 7 kuukauden ikäiset vasikat, joiden teurastuspaino on alle 160 kilogrammaa,

edellyttäen, että ne ovat olleet tuottajalla määrätyn ajan.

2. Palkkion määräksi vahvistetaan:

- a) edellä 1 kohdan a alakohdassa mainittujen palkkiokelpoisten eläinten osalta:

— 27 euroa kalenterivuonna 2000,

— 53 euroa kalenterivuonna 2001,

— 80 euroa kalenterivuonna 2002 ja sitä seuraavina kalenterivuosina;

- b) edellä 1 kohdan b alakohdassa mainittujen palkkiokelpoisten eläinten osalta:

— 17 euroa kalenterivuonna 2000,

— 33 euroa kalenterivuonna 2001,

— 50 euroa kalenterivuonna 2002 ja sitä seuraavina kalenterivuosina.

3. Edellä 1 kohdassa mainitut kansalliset enimmäismäärät vahvistetaan jäsenvaltiokohtaisesti ja erikseen kummallekin a ja b alakohdassa mainitulle eläinryhmälle. Kunkin enimmäismäärän on vastattava asianomaisessa jäsenvaltiossa vuonna 1995 teurastettujen kummankin ryhmän eläinten määrää, johon lisätään kolmansiin maihin vietyjen eläinten määrä Eurostatin tietojen tai komission hyväksymien minkä tahansa muiden kyseistä vuotta koskevien julkaistujen virallisten tilastotietojen mukaisesti.

4. Mikäli kyseisessä jäsenvaltiossa sellaisten eläinten kokonaismäärä, joista on tehty hakemus jomman kumman 1 kohdan a tai b alakohdassa mainitun eläinryhmän osalta, ja jotka täyttävät teurastuspalkkion myöntämisen edellytykset, ylittää kyseiselle ryhmälle vahvistetun kansallisen enimmäismäärän, kaikkien kyseiseen ryhmään kuuluvien palkkiokelpoisten eläinten määrää tuottajaa kohden vähennetään kyseisenä vuonna asteittain.

5. Komissio antaa yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta 43 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

5 Alajakso

Eläintiheys

12 artikla

1. Niiden eläinten kokonaismäärä, joista erityispalkkio ja emolehmäpalkkio myönnetään, rajoitetaan soveltamalla kullakin tilalla eläintiheyttä, joka on 2 nautayksikköä hehtaaria ja kalenterivuotta kohden. Eläintiheys ilmaistaan nautayksikköinä (NY) suhteessa kyseisellä tilalla pidettävien eläinten ruokintaan käytettävään rehulaan. Eläintiheyden vaatimusta ei kuitenkaan sovelleta tuottajaan, jonka tilalla pidettävien ja eläintiheyden määrittämisessä huomioon otettavien eläinten määrä on enintään 15 NY.

2. Tilan eläintiheyden määrittämisessä on otettava huomioon:

- a) urospuoliset nautaeläimet, emolehmät ja hiehot sekä lampaat ja/tai vuohet, joiden osalta palkkiohakemukset on jätetty, sekä lypsylehmät, jotka ovat tarpeen tuottajalle määrätyn kokonaisviitemäärän tuottamiseksi. Näin saatu eläinmäärä muunnetaan nautayksiköiksi käyttäen liitteessä III olevaa muuntotaulukkoa;
- b) rehuala, jolla tarkoitetaan alaa, joka on koko kalenterivuoden nautakarjan-, lampaiden- ja/tai vuohienkasvatuksen käytössä. Rehualaan ei lasketa mukaan:

— rakennuksia, metsiä, lammikoita, teitä,

— yhteisön tukijärjestelmään kuuluvaan muuhun tuotantoon tai monivuotisten pelto- tai puutarhakasvien tuotantoon käytettäviä viljelyaloja, lukuun ottamatta monivuotisia laitumia, joille pinta-alatukea myönnetään tämän asetuksen 17 artiklan ja asetuksen (EY) N:o 1255/1999 19 artiklan mukaisesti,

— aloja, jotka kuuluvat tiettyjen peltokasvien viljelijöille säädettyyn tukijärjestelmään, joita käytetään kuivattujen rehujen tukijärjestelmän mukaisesti tai joihin sovelletaan viljelykäytöstä poistamista koskevaa kansallista tai yhteisön järjestelmää.

Rehualaan kuuluvat sekakäyttöalat ja sekaviljelyalat.

3. Komissio antaa yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta 43 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Nämä säännöt koskevat erityisesti:

— sekakäyttöaloja ja sekaviljelyaloja koskevia säännöksiä,

— eläintiheyden väärän soveltamisen ehkäisemistä koskevia säännöksiä.

6 Alajakso

Laajaperäistämispalkkio

13 artikla

1. Tuottajat, jotka saavat erityispalkkiota ja/tai emolehmäpalkkiota, voivat saada laajaperäistämispalkkion.

2. Laajaperäistämispalkkion suuruus on 100 euroa myönnettyä erityispalkkiota ja emolehmäpalkkiota kohden, jos kyseisenä kalenterivuonna tilan eläintiheys on pienempi tai yhtä suuri kuin 1,4 NY hehtaaria kohden.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin päättää myöntää laajaperäistämispalkkion seuraavasti:

a) kalenterivuosina 2000 ja 2001 33 euroa, kun tilan eläintiheys on 1,6 NY tai suurempi hehtaaria kohden, mutta pienempi tai yhtä suuri kuin 2,0 NY, ja 66 euroa, kun eläintiheys on pienempi kuin 1,6 NY hehtaaria kohden;

b) kalenterivuonna 2002 ja sitä seuraavina vuosina 40 euroa, kun eläintiheys on 1,4 NY tai suurempi hehtaaria kohden, mutta pienempi kuin 1,8 NY, sekä 80 euroa, kun eläintiheys on pienempi kuin 1,4 NY hehtaaria kohden.

3. Sovellettaessa 2 kohtaa:

a) otetaan 12 artiklan 2 kohdan a alakohdasta poiketen tilan eläintiheyden määrittelyssä huomioon tilalla kyseisenä kalenterivuonna olevat urospuoliset nautaeläimet, lehmät ja hiehot sekä ne lampaat ja/tai vuohet, joista palkkiohakemuksia on jätetty kyseisenä kalenterivuotena. Eläinten lukumäärä muutetaan nautayksiköiksi liitteessä III olevan muuntotaulukon avulla;

b) rajoittamatta kuitenkaan 12 artiklan 2 kohdan b alakohdan kolmannen luetelmakohdan soveltamista tukijärjestelmästä tiettyjen peltokasvien viljelijöille 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1251/1999⁽¹⁾ liitteessä I määriteltujen peltokasvien tuotantoon käytettyjä alueita ei voi pitää ”rehualana”;

⁽¹⁾ Katso tämän virallisen lehden sivu 1.

c) eläintiheyden laskemisessa huomioon otettavaan rehualaan kuuluu vähintään 50 prosenttia laidunmaata. Jäsenvaltiot määrittelevät "laidunmaan". Määritelmään on sisällyttävä ainakin peruste, jonka mukaan laidunmaan on oltava ruohoaluetta, joka paikallisen maanviljelyskäytännön mukaan on tarkoitettu laiduntaville nautaeläimille ja/tai lampaille. Se ei saa kuitenkaan sulkea pois samana vuonna tapahtuvaa laidunmaan sekakäyttöä (laidun, heinä, nurmisäilörehu).

4. Sanotun kuitenkin rajoittamatta 2 kohdassa esitettyjen eläintiheyttä koskevien vaatimusten soveltamista sellaisten jäsenvaltioiden tuottajat, joissa yli 50 prosenttia maidontuotannosta tapahtuu asetuksen (EY) N:o 1257/1999 18 artiklan tarkoittamilla vuoris- toalueilla, ja joiden tilat sijaitsevat tällaisilla alueilla, voivat saada laajaperäistämispalkkiota 2 kohdan mukaisesti kyseisillä alueilla pidettävien lypsylehmien osalta.

5. Asetuksen 43 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen komissio:

- antaa yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta,
- tarkistaa tarvittaessa 1 kohdassa vahvistetun määrän ottaen erityisesti huomioon lisäpalkkiokelpoisten eläinten määrän edellisenä kalenterivuonna.

2 JAKSO

Lisätuet

14 artikla

1. Jäsenvaltioiden on maksettava vuosittain alueensa tuottajille lisätukea, jonka yleinen määrä koostuu liitteessä IV vahvistetuista yleisistä määristä. Tämä tuki on myönnettävä objektiivisin perustein, joihin on sisällyttävä erityisesti asian kannalta merkitykselliset tuotantorakenteet ja -edellytykset, sekä siten, että varmistetaan tuottajien tasapuolinen kohtelu ja vältetään markkinoiden ja kilpailun vääristymät. Lisätukea ei saa liittää markkinahintojen vaihteluun.

2. Lisätuki voi olla eläinkohtaista (15 artikla) ja/tai pinta-alaperusteista tukea (17 artikla).

15 artikla

1. Eläinkohtaista tukea voidaan myöntää:

- a) urospuolisista nautaeläimistä;

b) emolehmistä;

c) lypsylehmistä;

d) hiehoista.

2. Eläinkohtaista tukea voidaan myöntää 11 artiklan mukaisesti teurastuspalkkioyksikköä kohti suoritettava lisätukena vasikoita lukuun ottamatta. Muussa tapauksessa eläinkohtaisen tuen myöntämisessä on noudatettava:

a) 16 artiklassa vahvistettuja erityisedellytyksiä;

b) erityisiä eläintiheyteen liittyviä vaatimuksia, jotka jäsenvaltioiden on vahvistettava.

3. Erityiset eläintiheyteen liittyvät vaatimukset vahvistetaan:

— 12 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettun rehualan perusteella, lukuun ottamatta kuitenkin aloja, joista maksu tapahtuu 17 artiklan säännösten nojalla,

— ottaen huomioon erityisesti kyseisen tuotantotyyppin ympäristövaikutukset, nautaeläintuotantoon käytetyn maan herkkyys ympäristön kannalta ja toimenpiteet, jotka on toteutettu tarkoituksena vakauttaa tai parantaa maan ympäristöllistä tilannetta.

16 artikla

1. Eläinkohtaisia tukia saa yhden kalenterivuoden aikana myöntää urospuolisista nautaeläimistä enintään kunkin jäsenvaltion eläinten lukumäärästä, joka on:

— samansuuruinen kuin kyseiselle jäsenvaltiolle liitteessä I vahvistettu alueellinen enimmäismäärä tai

— samansuuruinen kuin se urospuolisten eläinten lukumäärä, josta on maksettu palkkiota vuonna 1997, tai

— samansuuruinen kuin urospuolisten nautaeläinten teurastusten keskimääräinen lukumäärä vuosina 1997, 1998 ja 1999 kyseisiä vuosia koskevien Eurostatin tilastojen tai muiden näiden vuosien osalta julkaistujen komission hyväksymien virallisten tilastotietojen mukaan.

Jäsenvaltiot voivat myös säätää urospuolisten nautaeläinten määrän eläinten tilakohtaisesta rajoituksesta, jonka jäsenvaltio määrittelee kansallisesti tai alueellisesti.

Tukikelpoisia ovat ainoastaan vähintään 8 kuukauden ikäiset urospuoliset nautaeläimet. Jos nämä maksut suoritetaan teurastuksen yhteydessä, jäsenvaltiot voivat

päättää kyseisen edellytyksen korvaamisesta vähimmäisteurastuspainolla, jonka on oltava vähintään 180 kilogrammaa.

2. Edellä 6 artiklan 4 kohdan ja 10 artiklan mukaisia emolehmäpalkkiokelpoisia emolehmiä ja hiehoja koskevia eläinkohtaisia tukia voidaan myöntää ainoastaan emolehmäpalkkiokysikköä kohti suoritettavana lisätukena 6 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

3. Lypsylehmiä koskevia eläinkohtaisia tukia voidaan myöntää ainoastaan tilan käytettävissä olevan tukikelpoisen viitemäärän tonnikohtaisena tukena, joka määritetään asetuksen (EY) N:o 1255/1999 16 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

Edellä 15 artiklan 2 kohdan b alakohtaa ei sovelleta.

4. Muista kuin 2 kohdassa mainituista hiehoista maksettavia eläinkohtaisia tukia voidaan yhdessä jäsenvaltiossa yhtenä kalenterivuonna myöntää enintään saman verran kuin hiehojen teurastusten keskimääräinen lukumäärä vuosina 1997, 1998 ja 1999 kyseisiä vuosia koskevien Eurostatin tilastojen tai muiden näiden vuosien osalta julkaistujen komission hyväksymien virallisten tilastotietojen mukaan.

17 artikla

1. Pinta-alatukea myönnetään hehtaaria kohti sellaisesta monivuotisesta laitumesta:

- a) joka on tuottajan käytössä kyseisenä kalenterivuonna;
- b) jota ei käytetä 15 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen erityisten eläintiheyteen liittyvien vaatimusten noudattamiseksi;
- c) jonka osalta samana vuonna ei haeta tukea tiettyjen peltokasvien viljelijöiden tukijärjestelmän, kuitattujen rehujen tukijärjestelmän tai muiden monivuotisten pelto- tai puutarhakasvien yhteisön tukijärjestelmän perusteella.

2. Monivuotinen laidunala ei saa ylittää asianomaista alueellista perusviljelyalaa alueella, jolla pinta-alatukea voidaan myöntää.

Jäsenvaltioiden on määriteltävä alueelliset perusviljelyalat keskimääräisenä hehtaarimääränä monivuotista laidunta, jota käytettiin nautaeläinten kasvatukseen vuosina 1995, 1996 ja 1997.

3. Asetuksen (EY) N:o 1255/1999 19 artiklan mukaiset pinta-alatuet mukaan lukien tukea saa yhtä hehtaaria kohden myöntää enintään:

- 210 euroa kalenterivuonna 2000,
- 280 euroa kalenterivuonna 2001,
- 350 euroa kalenterivuonna 2002 ja sitä seuraavina vuosina.

18 artikla

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle ennen 1 päivää tammikuuta 2000 yksityiskohtaiset tiedot lisätukien myöntämisestä koskevista kansallisista järjestelyistään. Kaikista näiden järjestelyjen muutoksista on ilmoitettava komissiolle viimeistään kuukauden kuluttua niiden hyväksymisestä.

19 artikla

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle ennen 1 päivää huhtikuuta 2004 yksityiskohtaiset kertomukset tämän jakson täytäntöönpanosta.

Komissio arvioi ennen 1 päivää tammikuuta 2005 tämän jakson täytäntöönpanon ja tutkii yhteisön varojen jakamisen jäsenvaltioiden kesken liitteen IV mukaisesti ottaen erityisesti huomioon jäsenvaltioiden osuuden kehityksen yhteisön naudanlihan tuotannosta. Komissio tekee tarvittaessa aiheellisia ehdotuksia neuvostolle.

20 artikla

Komissio antaa yksityiskohtaiset säännöt tämän jakson soveltamisesta 43 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

3 JAKSO

Yhteiset säännökset

21 artikla

Oikeus tämän luvun mukaisiin suoriin tukiin edellyttää, että eläin tunnistetaan ja rekisteröidään asetuksen (EY) N:o 820/97 mukaisesti.

22 artikla

1. Kausiporrastuspalkkiota lukuun ottamatta tämän luvun mukaiset suorat tuet on maksettava, kun tarkastukset on tehty, mutta aikaisintaan sen kalenterivuoden 16 päivänä lokakuuta, jonka osalta niitä on haettu.

2. Asianmukaisesti perusteltuja poikkeustapauksia lukuun ottamatta

- tämän luvun mukaiset suorat tuet on maksettava viimeistään sitä kalenterivuotta seuraavan vuoden 30 päivänä kesäkuuta, jonka osalta tukea on haettu,
- kausiporrastuspalkkio on kuitenkin maksettava, kun tarkastukset on tehty, ja viimeistään sen kalenterivuoden 15 päivänä lokakuuta, jonka osalta sitä on haettu.

23 artikla

1. Jos neuvoston direktiivin 96/22/EY⁽¹⁾ perusteella kiellettyjen aineiden jäämiä tai edellä mainitun säädöksen perusteella sallittujen, mutta laittomasti käytettyjen aineiden jäämiä havaitaan neuvoston direktiivin 96/23/EY⁽²⁾ asiaa koskevien säännösten mukaisesti jonkun tuottajan nautakarjaan kuuluvassa eläimessä tai jos kiellettyä ainetta tai tuotetta tai direktiivin 96/22/EY perusteella sallittua, mutta laittomasti hallussa pidettyä ainetta tai tuotetta löydetään kyseisen tuottajan tilalta missä muodossa tahansa, kyseinen tuottaja ei sinä kalenterivuonna, jona havainto tehtiin, voi saada tämän jakson säännöksissä tarkoitettuja maksuja.

Rikkomuksen toistuessa ajanjakso, jona tuottaja ei voi saada näitä maksuja, voidaan rikkomuksen vakavuusasteen mukaan pidentää viiteen vuoteen laskettuna siitä vuodesta, jonka kuluessa uusintarikkomus todetaan.

2. Jos eläinten omistaja tai haltija yrittää estää tarkastusten toteuttamisen ja jäämien seuraamista varten perustettujen kansallisten ohjelmien soveltamiseksi suoritettavien ja näytteiden ottamisen tai direktiivin 96/23/EY mukaisten tutkimusten ja tarkastusten toteuttamisen, sovelletaan 1 kohdassa tarkoitettuja seuraamuksia.

(¹) Neuvoston direktiivi 96/22/EY, annettu 29 päivänä huhtikuuta 1996, tiettyjen hormonaalista tai tyrostaattista vaikutusta omaavien aineiden ja beta-agonistien käytön kieltämisestä kotieläintuotannossa ja direktiivien 81/602/ETY, 88/146/ETY, ja 88/299/ETY kumoamisesta (EYVL L 125, 23.5.1996, s. 3).

(²) Neuvoston direktiivi 96/23/EY, annettu 29 päivänä huhtikuuta 1996, elävissä eläimissä ja niistä saatavissa tuotteissa olevien tiettyjen aineiden ja niiden jäämien osalta suoritettavista tarkastustoimenpiteistä ja direktiivien 85/358/ETY ja 86/469/ETY sekä päätösten 89/187/ETY ja 91/664/ETY kumoamisesta (EYVL L 125, 23.5.1996, s. 10).

3. Komissio antaa yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta 43 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

24 artikla

Edellä 1 ja 2 jaksossa vahvistettuja suorien tukien määriä voidaan perustamissopimuksen 37 artiklan 2 kohdassa määrättyä menettelyä noudattaen muuttaa tuotannon, tuottavuuden ja markkinoiden kehityksen perusteella.

25 artikla

Tässä luvussa säädettyjen suorien tukien myöntämisestä aiheutuvia menoja pidetään asetuksen (EY) N:o 1258/1999 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuina interventiotoinenpiteinä.

II LUKU

YKSITYINEN JA JULKINEN VARASTOINTI

26 artikla

1. Heinäkuun 1 päivästä 2002 alkaen on mahdollista päättää tuen myöntämisestä yksityiselle varastoinnille, kun asetuksessa (ETY) N:o 1208/81 säädetyn yhteisön luokitteluasteikon (jäljempänä 'yhteisön asteikko') mukaan noteerattu yhteisön markkinoiden keskihinta on alle 103 prosenttia perushinnasta ja tulee todennäköisesti pysymään tällä tasolla.

2. Laatuluokkaan R3 kuuluvien urospuolisten nautaeläinten perushinnaksi yhteisön asteikolla vahvistetaan 2 224 euroa tonnilta.

3. Yksityisen varastoinnin tukea voidaan myöntää yhteisön asteikolla luokiteltujen täysikasvuisten nautaeläinten tuoreesta tai jäähdytetystä lihasta, joka varastoidaan ruhoina, puoliruhoina, saman ruhon neljänneksinä, etuneljänneksinä tai takaneljänneksinä.

4. Neuvosto voi perustamissopimuksen 37 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen:

- muuttaa perushintaa ottaen huomioon erityisesti tarpeen vahvistaa tämä hinta tasolle, joka edistää markkinahintojen vakauttamista johtamatta kuitenkaan rakenteelliseen ylijäämään yhteisössä,

— muuttaa 3 kohdassa olevaa luetteloa tuotteista, joita yksityisen varastoinnin tuki voi koskea.

5. Komissio antaa yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta ja päättää yksityisen varastoinnin tuen myöntämisestä 43 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

27 artikla

1. Julkinen interventio aloitetaan 1 päivästä heinäkuuta 2002, jos kahden peräkkäisen viikon ajan asetuksessa (ETY) N:o 1208/81 säädetyn yhteisön asteikon pohjalta noteerattu markkinoiden keskihinta jäsenvaltiossa tai jäsenvaltion jollakin alueella on alle 1 560 euroa tonnilta; tässä tapauksessa interventioelimet voivat ostaa yhteisöstä peräisin olevaa CN-kodeihin 0201 10 00 ja 0201 20 20–0210 20 50 kuuluvaa yhteen tai useampaan erikseen määritettävään laatu-luokkaan, laatuun tai laaturyhmään kuuluvaa tuotetta tai jäähdytettyä lihaa.

2. Edellä 1 kohdassa mainittua ostoa varten voidaan hyväksyä vain tukikelpoiset tarjoukset, jotka ovat yhtä suuret tai pienemmät kuin jäsenvaltiossa tai jollakin jäsenvaltion alueella noteerattu markkinoiden keskihinta ja lisättynä objektiivisin perustein vahvistetavalla määrällä.

3. Ostohinnat ja interventioon hyväksytyt määrät vahvistetaan tarjouskilpailuilla ja voidaan erityistapauksissa vahvistaa jäsenvaltiota tai jotakin sen aluetta kohden suhteessa markkinoilla noteerattuihin keskihintoihin. Tarjouskilpailun on taattava kaikille asianosaisille yhtäläinen osallistumismahdollisuus. Sopimusehdot, joiden perusteella tarjouskilpailu avataan, määritetään ottaen tarpeellisissa määrin huomioon kaupan rakenteet.

4. 43 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti:

— määritetään tuotekohtaiset laatu-luokat, laadut ja laaturyhmät interventiokelpoisten tuotteiden osalta,

— vahvistetaan ostohinnat sekä interventioon hyväksytyt määrät,

— määritetään 2 kohdassa tarkoitetun lisän suuruus,

— vahvistetaan yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamiseksi,

— annetaan näiden järjestelyjen soveltamiseksi tarvittavat siirtymäsäännökset.

Komissio päättää:

— ostojen aloittamisesta, kun kahden peräkkäisen viikon ajan 1 kohdassa mainittu edellytys on täyttynyt,

— ostojen keskeyttämisestä, kun vähintään yhden viikon ajan 1 kohdassa mainittu edellytys ei enää täyty.

28 artikla

1. Interventioelinten tämän asetuksen 27 ja 47 artiklan ja asetuksen (ETY) N:o 805/68 5 ja 6 artiklan säännösten mukaisesti ostamat tuotteet on myytävä siten, että markkinoille ei aiheudu häiriötä ja että kaikille ostajille taataan yhdenvertainen kohtelu ja yhtäläinen mahdollisuus saada tuotteita.

2. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta, erityisesti myyntihinnasta, tuotteiden varastosta ottamisen edellytyksistä ja interventioelinten ostamien tuotteiden mahdollisesta jalostamisesta, annetaan 43 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

II OSASTO

KOLMANSIEN MAIDEN KANSSA KÄYTÄVÄ KAUPPA

29 artikla

1. Kaikkia 1 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja tuotteita yhteisöön tuotaessa on esitettävä tuontitodistus.

Kaikkia 1 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja tuotteita yhteisöön tuotaessa voidaan vaatia esitet-

täväksi tuontitodistus, ja 1 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuja tuotteita yhteisöstä viettäessä voidaan vaatia esitettäväksi vientitodistus.

Jäsenvaltioiden on annettava todistus kaikille hakijoille riippumatta näiden sijoittautumispaikasta yhteisössä ja tämän vaikuttamatta 32 ja 33 artiklan soveltamiseksi toteutettuihin toimenpiteisiin.

Tuonti- ja vientitodistukset ovat voimassa kaikkialla yhteisössä. Todistusten antamisen edellytyksenä on vakuus, jolla taataan, että tuotteet tuodaan tai viedään todistuksen voimassaoloaikana; pakottavia syitä lukuun ottamatta vakuus tai osa siitä pidätetään, jos tuonti tai vienti ei toteudu tässä määräajassa tai se toteutuu vain osittain.

2. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta vahvistetaan 43 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Näihin sääntöihin voi sisältyä erityisesti:

- a) todistusten voimassaoloaika
- b) luettelo tuotteista, joille tuonti- tai vientitodistuksia haetaan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti.

30 artikla

Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, 1 artiklassa tarkoitettuihin tuotteisiin sovelletaan yhteisen tullitariffin tulleja.

31 artikla

1. Edellä 1 artiklassa tarkoitettujen tiettyjen tuotteiden tuonnista johtuvien epäsuotuisien vaikutusten ehkäisemiseksi ja torjumiseksi yhteisön markkinoilla yhden tai useamman vastaavan 30 artiklassa säädetyn tullimaksun alaisen tuotteen tuonnille määrätään lisätuontitulli, jos Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen yhteydessä perustamissopimuksen 300 artiklan mukaisesti tehdyn maataloussopimuksen 5 artiklassa asetetut ehdot on täytetty, paitsi jos tuonti ei todennäköisesti häiritse yhteisön markkinoita tai jos vaikutukset ovat epäsuhteessa asetettuihin tavoitteisiin.

2. Yhteisö antaa Maailman kauppajärjestölle tiedoksi kynnys hinnat, joita alhaisemmista hinnoista voidaan määrätä lisätuontitulli.

Kynnysmäärät, joita suuremmista määristä peritään lisätuontitulli, määritetään niiden kolmen vuoden yhteisöön tapahtuneen tuonnin perusteella, jotka edelsivät vuotta, jolloin 1 kohdassa tarkoitettuja haitallisia vaikutuksia on ilmennyt tai todennäköisesti ilmenee.

3. Lisätuontitullia asetettaessa huomioon otettavat tuontihinnat määritetään kyseisen lähetyksen cif-tuontihintojen perusteella.

Tätä varten cif-tuontihinnat tarkistetaan kyseisen tuotteen edustavan maailmanmarkkinahinnan tai yhteisön tuontimarkkinoilla vallitsevan edustavan hinnan perusteella.

4. Komissio antaa yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta 43 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Näissä yksityiskohtaisissa säännöissä täsmennetään erityisesti:

- a) tuotteet, joihin lisätuontitulleja sovelletaan maataloussopimuksen 5 artiklan mukaisesti;
- b) muut tarvittavat edellytykset sen varmistamiseksi, että 1 kohtaa sovelletaan maataloussopimuksen 5 artiklan mukaisesti.

32 artikla

1. Edellä 1 artiklassa tarkoitetuille tuotteille perustamissopimuksen 300 artiklan mukaisesti tehdyistä sopimuksista tai mistä tahansa muusta neuvoston säädöksestä johtuvat tariffikiintiöt otetaan käyttöön ja niitä hallinnoidaan 43 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen annettujen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti.

CN-koodeihin 0202 20 30, 0202 30 ja 0206 29 91 kuuluvan jalostettavaksi tarkoitetun jäädytetyn lihan 50 000 tonnin suuruisen tuontikiintiön osalta neuvosto voi komission ehdotuksesta määränemistöllä määrätä, että koko kiintiö tai osa siitä kattaa vastaavan määrän laatuhihaa muuntokurssilla 4,375.

2. Kiintiöitä hallinnoidaan soveltamalla yhtä seuraavista menetelmistä tai niiden yhdistelmää:

- hakemusten saapumisjärjestykseen perustuva menetelmä (periaate ”ensin tullutta palvellaan ensin”)
- jätetyissä hakemuksissa haettujen määrien mukaiseen jakoon perustuva menetelmä (”samanaikaisen tarkastelun” menetelmä)
- perinteisiin kaupan järjestelyihin perustuva menetelmä (menetelmä ”perinteiset tuojat / uudet toimijat”).

Myös muita sopivia menetelmiä voidaan käyttää.

Niissä on vältettävä kaikenlaista toimijoiden välistä syrjintää.

3. Käytettävässä hallinnointimentelmässä on otettava huomioon yhteisön markkinoiden han-

kintatarpeet ja tarve turvata näiden markkinoiden tasapaino tukeutuen samalla menetelmiin, joita aiemmin käytettiin 1 kohdassa tarkoitettuja kiintiöitä vastaaviin kiintiöihin, sanotun kuitenkin rajoittamatta Uruguayn kierroksen neuvotteluissa tehdyistä sopimuksista johtuvia oikeuksia.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa yksityiskohtaisissa säännöissä on säädettävä vuoden ajalle tarvittaessa sopivasti jaettavista vuosittaisista kiintiöistä ja määriteltävä sovellettava valvontamentelmä; sääntöihin on myös tarvittaessa sisällyttävä:

- a) takuut tuotteen luonteesta, lähtöpaikasta ja alkupe-
rärästä;
- b) edellä a alakohdassa mainitut takuut todistavan
asiakirjan hyväksyminen; ja
- c) tuontitodistusten antamisedellytykset ja niiden voi-
massaoloaika.

33 artikla

1. Jotta 1 artiklassa tarkoitettuja tuotteita voisi viedä niiden maailmanmarkkinahintojen tai -noteerausten perusteella ja perustamissopimuksen 300 artiklan mukaisesti tehdyistä sopimuksista johtuvin rajoituksin, näiden hintanoteerausten ja yhteisössä käytettävien hintojen välinen erotus voidaan kattaa vientituella.

2. Vientitukeen oikeuttavien määrien jakamiseen on käytettävä menetelmää, joka:

- a) sopii parhaiten tuotteen luonteeseen ja kyseiseen markkinatilanteeseen ja jolla hyödynnetään käytettävissä olevia voimavaroja mahdollisimman tehokkaasti ottaen huomioon yhteisön viennin tehokkuus ja rakenne aiheuttamatta kuitenkaan syrjintää suurten ja pienten toimijoiden välillä;
- b) tuottaa toimijoille vähiten hallinnollisia rasitteita, kun hallinnosta aiheutuvat vaatimukset otetaan huomioon;
- c) estää kaikenlaisen toimijoiden välisen syrjinnän.

3. Vientituki on samansuuruinen kaikkialla yhteisössä.

Tuki voi vaihdella määräraikan mukaan, jos tilanne maailmanmarkkinoilla tai tiettyjen markkinoiden erityisvaatimukset niin edellyttävät.

Vientituet vahvistetaan 43 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Tuet voidaan vahvistaa erityisesti:

- a) säännöllisin väliajoin;
- b) tämän lisäksi ja rajoitettujen määrien osalta pyytämällä tarjouksia tuotteista, joihin tällainen menettely sopii.

Tarjouksin vahvistettua tukea lukuun ottamatta luetelo tuotteista, joille myönnetään vientitukea, sekä tuen määrä on vahvistettava vähintään kerran kolmessa kuukaudessa. Tuen määrä voi kuitenkin pysyä samana pidempään kuin kolme kuukautta ja tarvittaessa komissio voi tarkistaa sen jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan.

4. Tukia vahvistettaessa on otettava huomioon:

- a) tilanne ja kehitysnäkymät:
 - naudanliha-alan tuotteiden hintojen ja saatavuuden osalta yhteisön markkinoilla,
 - naudanliha-alan tuotteiden hintojen ja saatavuuden osalta maailmanmarkkinoilla;
- b) naudanliha-alan yhteisen markkinajärjestelyn tavoitteet, jotka ovat hintojen ja kaupan tasapaino ja luonnollinen kehitys kyseisillä markkinoilla;
- c) perustamissopimuksen 300 artiklan mukaisesti tehdyistä sopimuksista johtuvat rajoitukset;
- d) tarve välttää häiriöitä yhteisön markkinoilla;
- e) ehdotetun viennin taloudelliset näkökohdat.

On myös otettava huomioon erityisesti tarve saada aikaan tasapaino kolmansiin maihin vietävien jalostettujen tuotteiden valmistuksessa käytettävien yhteisön perustuotteiden käytön ja näistä maista tulevien, sisäiseen jalostusmenettelyyn hyväksytyjen tuotteiden käytön välillä.

5. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen yhteisön hintojen vahvistamisessa on otettava huomioon:

- hinnat edustavilla yhteisön markkinoilla,
- vientihinnat.

Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen maailmanmarkkinahintojen vahvistamisessa on otettava huomioon:

- hinnat kolmansien maiden markkinoilla,
- kolmansissa määrämaissa todetut, kolmansista maista tulevan tuonnin edullisimmat tuontihinnat,
- kolmansissa viejämaissa todetut tuottajahinnat ottaen huomioon tarvittaessa kyseisten maiden myöntämät tuet,
- tarjoushinnat vapaasti yhteisön rajalla.

6. Tukea voi saada ainoastaan hakemuksesta ja esittämällä asianmukaisen vientitodistuksen.

7. Edellä 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden vientiin sovelletaan vientitodistuksen hakemispäivänä sovellettavaa tukea ja eriytetyn tuen osalta tukea, jota kyseisenä päivänä sovelletaan:

- a) todistuksessa mainittuun määräpaikkaan, tai
- b) tosiasialliseen määräpaikkaan, jos se on eri kuin todistuksessa mainittu määräpaikka. Tässä tapauksessa sovellettava määrä ei saa olla suurempi kuin vientitodistuksessa ilmoitettuun määräpaikkaan sovellettava määrä.

Tähän kohtaan perustuvan jouston väärinkäytön estämiseksi voidaan toteuttaa aiheellisia toimenpiteitä.

8. Edellä olevasta 6 ja 7 kohdasta voidaan poiketa elintarvikeaputoimien yhteydessä vientitukea saavien 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden osalta 43 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

9. Vientituki maksetaan, kun esitetään todistus siitä, että:

- tuotteet ovat peräisin yhteisöstä,
- tuotteet on viety yhteisön ulkopuolelle, ja
- eriytetyn tuen osalta, että tuotteet ovat saapuneet todistuksessa ilmoitettuun määräpaikkaan tai muu-

hun määräpaikkaan, jolle on vahvistettu vientituki, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 3 kohdan b alakohdan soveltamista. Tästä säännöstä on mahdollista poiketa 43 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen, jos säädetään edellytyksistä, jotka tarjoavat vastaavat takuut.

Eläviä eläimiä koskevien vientitukien maksaminen edellyttää eläinten hyvinvointia ja erityisesti eläinten suojelua kuljetuksen aikana koskevassa yhteisön lainsäädännössä vahvistettujen säännösten noudattamista.

10. Jäljempänä 43 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen myönnetyn poikkeuksen puuttuessa vientitukea ei myönnetä tuotteille, jotka tuodaan yhteisöön kolmansista maista ja viedään edelleen kolmansiin maihin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 9 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan soveltamista.

11. Perustamissopimuksen 300 artiklan mukaisesti tehdyistä sopimuksista johtuvien määrällisten rajoitusten noudattaminen on taattava kyseisiin tuotteisiin sovellettavilla, näissä sopimuksissa määrättyjen viiteajanjaksojen mukaisesti myönnettävillä vientitodistuksilla. Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen osana tehdyistä sopimuksista johtuvien velvoitteiden noudattamisen osalta viiteajanjakson päättyminen ei saa vaikuttaa vientitodistusten voimassaoloon.

12. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta, mukaan lukien myöntämättömien tai käytämättömien, vientiin tarkoitettujen määrien uudelleenjakamista koskevat säännökset, annetaan 43 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Edellä olevan 9 kohdan viimeisen alakohdan osalta soveltamista koskeviin yksityiskohtaisiin sääntöihin voi sisältyä myös kolmansiin maihin tapahtuvaa tuontia koskevia edellytyksiä.

34 artikla

1. Siinä määrin kuin se on tarpeen naudanliha-alan yhteisen markkinajärjestelyn moitteettoman toiminnan kannalta, neuvosto voi erityistapauksissa määränemistöllä komission ehdotuksesta kieltää sisäisen tai ulkoisen jalostusmenettelyn käytön osittain tai kokonaan 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden osalta.

2. Edellä olevasta 1 kohdasta poiketen ja jos 1 kohdassa tarkoitettu tilanne on poikkeuksellisen kiireellisen ja jos yhteisön markkinat häiriintyvät tai uhkaavat häiriintyä sisäisen tai ulkoisen jalostusmenettelyn vuoksi, komissio päättää tarvittavista toimenpiteistä joko jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan ja

nämä toimenpiteet annetaan tiedoksi neuvostolle ja jäsenvaltioille; niiden voimassaoloaika on enintään kuusi kuukautta ja niitä sovelletaan viipymättä. Jos komissio saa jäsenvaltiolta tällaisen pyynnön, se tekee asiasta päätöksen viikon kuluessa tämän pyynnön vastaanottamisesta.

3. Kukin jäsenvaltio voi saattaa komission päätöksen neuvoston käsiteltäväksi sen tiedoksi antamista seuraavan viikon kuluessa. Neuvosto voi määränemistöllä vahvistaa, muuttaa tai kumota komission päätöksen. Jos neuvosto ei ole toiminut kolmen kuukauden kuluessa, komission päätös katsotaan kumotuksi.

35 artikla

1. Yhdistetyn nimikkeistön yleisiä tulkintasääntöjä ja sen soveltamista koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä sovelletaan tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden luokitteluun; tämän asetuksen soveltamisen tuloksena syntyvä tariffinimikkeistö sisällytetään yhteiseen tullitariffiin.

2. Jollei tässä asetuksessa tai sen nojalla annetuissa säännöksissä toisin säädetä, kolmansien maiden kanssa käytävässä kaupassa kielletään:

- tullien tai vaikutukseltaan vastaavien maksujen kantaminen,
- määrällisten rajoitusten tai vaikutuksiltaan vastaavien toimenpiteiden soveltaminen.

36 artikla

1. Jos tuonnin tai viennin seurauksena yhden tai useamman 1 artiklassa tarkoitetun tuotteen markkinat yhteisössä häiriintyvät tai uhkaavat häiriintyä siten, että perustamissopimuksen 33 artiklan tavoitteiden saavuttaminen vaarantuu, kolmansien maiden kanssa käytävässä kaupassa on mahdollista soveltaa aiheellisia toimenpiteitä siihen asti, kunnes tällainen häiriö tai häiriön uhka on poistunut.

Neuvosto antaa määränemistöllä komission ehdotuksesta yleiset säännöt tämän kohdan soveltamisesta ja määrittelee tapaukset ja rajat, joissa jäsenvaltiot voivat toteuttaa suojatoimenpiteitä.

2. Jos 1 kohdassa tarkoitettu tilanne ilmenee, komissio päättää jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan tarvittavista toimenpiteistä, jotka annetaan tiedoksi jäsenvaltioille ja joita sovelletaan viipymättä. Jos komissio saa jäsenvaltiolta tällaisen pyynnön, se tekee asiasta päätöksen kolmen työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta.

3. Kukin jäsenvaltio voi saattaa komission toteuttaman toimenpiteen neuvoston käsiteltäväksi sen tiedoksi antamista seuraavien kolmen päivän kuluessa. Neuvosto kokoontuu viipymättä. Se voi määränemistöllä muuttaa tai kumota kyseisen toimenpiteen kuukauden kuluessa päivästä, jona se saatettiin neuvoston käsiteltäväksi.

4. Tämän artiklan säännöksiä sovelletaan perustamissopimuksen 300 artiklan 2 kohdan mukaisista kansainvälisistä sopimuksista aiheutuvia velvoitteita noudattaen.

III OSASTO

YLEISET SÄÄNNÖKSET

37 artikla

Jäsenvaltioiden on todettava nautaeläinten hinnat ja nautaeläinten lihan hinnat 43 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen vahvistettavien yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti.

38 artikla

1. Jos yhteisön markkinoilla todetaan huomattavaa hintojen nousua tai laskua, ja tällainen tilanne näyttää jatkuvan, ja jos tämän vuoksi markkinat häiriintyvät tai uhkaavat häiriintyä, voidaan toteuttaa tarvittavia toimenpiteitä.

2. Komissio antaa yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta 43 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

39 artikla

Eläintautien leviämisen estämiseksi tarkoitettujen toimenpiteiden soveltamisesta mahdollisesti aiheutuvien vapaan liikkuvuuden rajoitusten huomioon ottamiseksi voidaan kyseisten rajoitusten kohteena olevien markkinoiden tukemiseksi toteuttaa poikkeustoimenpiteitä 43 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Nämä toimenpiteet voidaan toteuttaa ainoastaan niin laajoina ja niin pitkäksi aikaa kuin on ehdottomasti tarpeen kyseisten markkinoiden tukemiseksi.

40 artikla

Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, perustamissopimuksen 87, 88 ja 89 artiklaa sovelletaan 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden tuotantoon ja kauppaan.

41 artikla

Jäsenvaltiot ja komissio antavat toisilleen tiedoksi tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavat tiedot. Annettavat tiedot vahvistetaan 43 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Näiden tietojen antamista ja jakamista koskevat säännöt annetaan samaa menettelyä noudattaen.

42 artikla

Perustetaan naudanlihan hallintokomitea (jäljempänä 'komitea') joka muodostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtajana on komission edustaja.

43 artikla

1. Jos tässä artiklassa säädettyä menettelyä on noudatettava, asian saattaa komitean käsiteltäväksi sen puheenjohtaja joko omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion edustajan pyynnöstä.

2. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan. Lausunto annetaan perustamissopimuksen 205 artiklan 2 kohdassa niiden päätösten edellytykseksi määrättyllä enemmistöllä, jotka neuvosto tekee komission ehdotuksesta. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien äänet

painotetaan mainitussa artiklassa määrättyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

3. a) Komissio päättää toimenpiteistä, joita sovelletaan viipymättä.

b) Jos toimenpiteet eivät kuitenkaan ole komitean lausunnon mukaisia, komissio ilmoittaa niistä viipymättä neuvostolle. Tässä tapauksessa:

— komissio voi lykätä päättämiensä toimenpiteiden soveltamista enintään yhdellä kuukaudella ilmoituksen tekopäivästä,

— neuvosto voi määräenemmistöllä päättää asiasta toisin edellisessä luetelmakohdassa tarkoitetun määräajan kuluessa.

44 artikla

Komitea voi käsitellä myös muita kysymyksiä, jotka puheenjohtaja saattaa sen käsiteltäväksi joko omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion edustajan pyynnöstä.

45 artikla

Astusta (EY) N:o 1258/1999 ja sen täytäntöönpanemiseksi annettuja säännöksiä sovelletaan 1 artiklassa tarkoitettuihin tuotteisiin.

46 artikla

Tätä asetusta sovelletaan siten, että perustamissopimuksen 33 ja 131 artiklassa määrätty tavoitteet otetaan huomioon samanaikaisesti ja asianmukaisella tavalla.

IV OSASTO

SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

47 artikla

1. Interventioelimet saavat huomattavan hinnanalemmisen estämiseksi tai lieventämiseksi ostaa 30 päivään kesäkuuta 2002 asti 2 kohdassa 26 artiklan 1 kohtaan liittyen tarkoitettuja tuotteita tässä artiklassa annettujen säännösten mukaisesti.

2. Jos 3 kohdassa säädetty edellytykset täyttyvät, voidaan päättää, että interventioelimet ostavat yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa tai jäsenvaltion osassa yhteisöstä peräisin olevaa CN-koodeihin 0201 10 00 ja 0201 20 20–0201 20 50 kuuluvaa vähintään yhteen erikseen määritettävään laatuluokkaan, laatuun tai laaturyhmään kuuluvaa tuoretta tai jäähdytettyä lihaa tarjouskilpailuilla, jotka on avattu markkinoiden koh-

tuullisen tuen varmistamiseksi ottaen huomioon teurastuksen kausivaihtelut.

Näiden ostojen määrä koko yhteisössä saa olla enintään 350 000 tonnia vuodessa.

Neuvosto voi määräenemmistöllä komission ehdotuksesta päättää näiden määrien muuttamisesta.

3. Kutakin interventiokelpoista laatua tai laaturyhmää koskevat tarjouskilpailut voidaan avata 8 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen, kun seuraavat kaksi edellytystä täyttyvät samanaikaisesti kahden peräkkäisen viikon ajan yhdessä jäsenvaltiossa tai jäsenvaltion tietyllä alueella:

- yhteisön täysikasvuisten nautojen ruhojen luokitteluasteikon mukaan noteerattu yhteisön markkinoiden keskihinta on alle 84 prosenttia interventiohinnasta,
- kyseisen asteikon mukaan noteerattu markkinoiden keskihinta jäsenvaltiossa, jäsenvaltioissa tai jäsenvaltion tietyillä alueilla on alle 80 prosenttia interventiohinnasta.

Interventiohinnaksi vahvistetaan:

- 3 475 euroa tonnilta 1 päivästä tammikuuta 30 päivään kesäkuuta 2000
- 3 242 euroa tonnilta 1 päivästä heinäkuuta 2000 30 päivään kesäkuuta 2001
- 3 013 euroa tonnilta 1 päivästä heinäkuuta 2001 30 päivään kesäkuuta 2002.

4. Tarjouskilpailujen keskeyttämisestä yhden tai useamman laadun tai laaturyhmän osalta päätetään, jos jompikumpi seuraavista tilanteista syntyy:

- edellä 3 kohdassa tarkoitetut kaksi edellytystä eivät enää toteudu samanaikaisesti kahden peräkkäisen viikon ajan,
- interventio-ostot eivät enää osoittaudu tarkoituksenmukaisiksi ottaen huomioon 2 kohdassa tarkoitettut perusteet.

5. Interventiotöimenpiteitä voidaan myös toteuttaa, jos kahden peräkkäisen viikon ajan nuorten alle kaksivuotiaiden kuohitsemattomien eläinten tai kuohittujen eläinten yhteisön täysikasvuisten nautojen ruhojen luokitteluasteikon mukaan noteerattu keskihinta yhteisön

markkinoilla on alle 78 prosenttia interventiohinnasta, ja jos nuorten alle kaksivuotiaiden kuohitsemattomien eläinten tai kuohittujen eläinten yhteisön täysikasvuisten nautojen ruhojen luokitteluasteikon mukaan noteerattu markkinoiden keskihinta jossakin jäsenvaltiossa tai jäsenvaltion tietyillä alueilla on alle 60 prosenttia interventiohinnasta; tässä tapauksessa kyseisiä laatu-luokkia koskevat ostot suoritetaan jäsenvaltioissa tai jäsenvaltion alueilla, joiden hintataso on tämän rajan alapuolella.

Näiden ostojen osalta hyväksytään kaikki tarjoukset, sanotun kuitenkin rajoittamatta 6 kohdan soveltamista.

Tämän kohdan mukaisesti ostettuja määriä ei oteta huomioon sovellettaessa 2 kohdassa tarkoitettuja ostojen enimmäismääriä.

6. Edellä 2 ja 5 kohdassa tarkoitetuissa ostojärjestelmissä voidaan hyväksyä ainoastaan sellaiset tarjoukset, jotka vastaavat enintään jäsenvaltion tai sen alueen markkinoilla noteerattuja keskihintoja, joita on korotettu objektiivisilla perusteilla määritettävällä lisällä.

7. Jokaisen interventiokelpoisen laadun tai laaturyhmän ostohinta ja interventioon hyväksytty määrä määritetään tarjouskilpailuilla, ja erityisissä olosuhteissa hinnat ja määrät voidaan vahvistaa jäsenvaltiota tai sen aluetta kohden suhteessa markkinoilla noteerattuihin keskihintoihin. Tarjouskilpailun on taattava kaikille asianosaisille yhtäläinen mahdollisuus saada tuotteita. Sopimusehdot, joiden perusteella tarjouskilpailu avataan, määritetään ottaen tarpeellisessa määrin huomioon kaupan rakenteet.

8. Edellä 43 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti:

- määritetään interventiokelpoisten tuotteiden laatu-luokat, laadut ja laaturyhmät,
- päätetään tarjouskilpailujen avaamisesta ja avaamisesta uudelleen sekä niiden keskeyttämisestä 4 kohdan viimeisessä luetelmakodassa tarkoitettussa tapauksessa,
- vahvistetaan ostohinnat sekä interventioon hyväksytyt määrät,
- määritetään 6 kohdassa tarkoitettun lisän suuruus,
- vahvistetaan menettelyt tämän artiklan soveltamiseksi ja erityisesti säännöt markkinahintojen lasku-kierteen ehkäisemiseksi,

- annetaan näiden järjestelyjen soveltamiseksi tarvittavat siirtymäsäännökset.

Komissio päättää:

- edellä 5 kohdassa tarkoitetun intervention aloittamisesta ja sen keskeyttämisestä, kun yksi tai useampi mainitussa kohdassa säädetty edellytys ei enää täyty,
- ostojen keskeyttämisestä 4 kohdan ensimmäisen luettelukohdan perusteella.

48 artikla

1. Tuen myöntämisestä 26 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden yksityiselle varastoinnille voidaan päättää 30 päivään kesäkuuta 2002 asti.

2. Yksityiskohtaiset säännöt yksityisen varastoinnin tuen soveltamisesta annetaan ja yksityisen varastoinnin tuen myöntämisestä päätetään 43 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

49 artikla

1. Kumotaan asetukset (ETY) N:o 805/68, (ETY) N:o 989/68, (ETY) N:o 98/69 ja (ETY) N:o 1892/87.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 17 päivänä toukokuuta 1999.

2. Viittauksia asetukseen (ETY) N:o 805/68 on pidettävä viittauksina tähän asetukseen ja ne luetaan liitteessä V olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

50 artikla

Komissio vahvistaa 43 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen:

- toimenpiteet, joilla helpotetaan siirtymistä asetuksen (ETY) N:o 805/68 säännöksistä tämän asetuksen säännöksiin,
- erityisten käytännön ongelmien ratkaisemiseksi tarvittavat toimenpiteet. Tällaiset toimenpiteet voivat asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa poiketa tietyistä tämän asetuksen säännöksistä.

51 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2000, lukuun ottamatta 18 artiklaa, jota sovelletaan tämän asetuksen voimaantulosta.

Neuvoston puolesta

K.-H. FUNKE

Puheenjohtaja

LIITE I

ERITYISPALKKIO

Asetuksen 4 artiklan 4 kohdassa tarkoitetut jäsenvaltiokohtaiset enimmäismäärät

Belgia	235 149
Tanska	277 110
Saksa	1 782 700
Kreikka	143 134
Espanja	713 999
Ranska	1 754 732 ⁽¹⁾
Irlanti	1 077 458
Italia	598 746
Luxemburg	18 962
Alankomaat	157 932
Itävalta	423 400
Portugali	175 075 ⁽²⁾
Suomi	250 000
Ruotsi	250 000
Yhdistynyt kuningaskunta	1 419 811 ⁽³⁾

⁽¹⁾ Sanotun kuitenkin rajoittamatta asetuksessa (ETY) N:o 3763/91, annettu 16 päivänä joulukuuta 1991, tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityistoimenpiteistä Ranskan merentakaisen departementtien hyväksi (EYVL L 356, 24.12.1991, s. 1), asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2598/95 (EYVL L 267, 9.11.1995, s. 1), annettujen erityisten sääntöjen soveltamista.

⁽²⁾ Lukuun ottamatta asetuksessa (EY) N:o 1017/94, annettu 26 päivänä huhtikuuta 1994, nykyisin peltokasvien viljelyssä olevien maiden käyttötarkoituksen muuttamisesta laajaperäiseen karjankasvatukseen Portugalissa (EYVL L 112, 3.5.1994, s. 1), asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1461/95 (EYVL L 144, 28.6.1995, s. 4), säädettyä laajaperäistämishjelmaa.

⁽³⁾ Tätä enimmäismäärää nostetaan 100 000:lla 1 519 811:een sellaiseen ajankohtaan saakka, kunnes alle 6 kuukauden ikäisiä eläviä eläimiä saa viedä maasta.

LIITE II

EMOLEHMÄPALKKIO

Asetuksen 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut kansalliset enimmäismäärät, joita sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2000 alkaen

Belgia	394 253
Tanska	112 932
Saksa	639 535
Kreikka	138 005
Espanja	1 441 539
Ranska ⁽¹⁾	3 779 866
Irlanti	1 102 620
Italia	621 611
Luxemburg	18 537
Alankomaat	63 236
Itävalta	325 000
Portugali ⁽²⁾	277 539
Suomi	55 000
Ruotsi	155 000
Yhdistynyt kuningaskunta	1 699 511

⁽¹⁾ Lukuun ottamatta asetuksen (ETY) N:o 3763/91 5 artiklan 3 kohdassa säädettyä erityistä enimmäismäärää.

⁽²⁾ Lukuun ottamatta asetuksen (ETY) N:o 1017/94 2 artiklassa säädettyä erityistä varantoa.

LIITE III

Asetuksen 12 ja 13 artiklassa tarkoitettu nautayksikköjen muuntotaulukko

Yli 24 kuukauden ikäiset urospuoliset nautaeläimet ja hiehot sekä emolehmät ja lypsylehmät	1,0 LU
6–24 kuukauden ikäiset urospuoliset nautaeläimet ja hiehot	0,6 LU
Lampaat	0,15 LU
Vuohet	0,15 LU

LIITE IV

LISÄTUET

Asetuksen 14 artiklassa tarkoitettut yleiset määrät

(miljoonaa euroa)

	2000	2001	2002 ja sitä seuraavat vuodet
Belgia	13,1	26,3	39,4
Tanska	3,9	7,9	11,8
Saksa	29,5	58,9	88,4
Kreikka	1,3	2,5	3,8
Espanja	11,0	22,1	33,1
Ranska	31,1	62,3	93,4
Irlanti	10,5	20,9	31,4
Italia	21,9	43,7	65,6
Luxemburg	1,1	2,3	3,4
Alankomaat	8,4	16,9	25,3
Itävalta	4,0	8,0	12,0
Portugali	2,1	4,1	6,2
Suomi	2,1	4,1	6,2
Ruotsi	3,1	6,1	9,2
Yhdistynyt kuningaskunta	21,3	42,5	63,8

LIITE V

VASTAAVUUSTAULUKKO

Asetus (ETY) N:o 805/68	Käsillä oleva asetus
1 artikla	1 artikla
2 artikla	2 artikla
4 artikla	—
4a artiklan a ja b kohdat	3 artiklan a ja b kohdat
4b artiklan 1 kohta	4 artiklan 1 kohta
4b artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta	4 artiklan 2 kohta
4b artiklan 2 kohdan toinen alakohta	4 artiklan 3 kohdan a alakohta
4b artiklan 3 kohdan kolmannen alakohdan a alakohta	3 artiklan c kohta
4b artiklan 3a kohta	—
4b artiklan 4 kohta	—
4b artiklan 5 kohta	4 artiklan 6 kohta
4b artiklan 7a kohta	—
4b artiklan 8 kohta	4 artiklan 8 kohta
4c artiklan 1 kohdan toinen alakohta	5 artiklan 4 kohta
4c artiklan 1 kohdan kolmas alakohta	5 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
4c artiklan 2 kohdan toinen alakohta	5 artiklan 2 kohta
4c artiklan 2 kohdan kolmas alakohta	5 artiklan 4 kohta
4c artiklan 3 kohdan kolmas alakohta	5 artiklan 3 kohdan kolmas alakohta
4c artiklan 4 kohta	5 artiklan 5 kohta
4d artiklan 1 kohdan ensimmäinen lause	6 artiklan 1 kohdan ensimmäinen lause
4d artiklan 1a kohta	—
4d artiklan 2 kohdan ensimmäinen lause	6 artiklan 3 kohta
4d artiklan 3a kohta	—
4d artiklan 5 kohta	6 artiklan 2 kohdan a alakohta
4d artiklan 6 kohdan ensimmäinen alakohta	6 artiklan 2 kohdan b alakohdan ensimmäinen lause
4d artiklan 6 kohdan toinen, kolmas ja neljäs alakohta	—
4d artiklan 6 kohdan viides alakohta	6 artiklan 2 kohdan toinen alakohta
4d artiklan 8 kohdan b kohta	6 artiklan 7 kohta
4e artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäisen lause	8 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
4e artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan toinen lause	8 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan toinen luetelmakohta
4e artiklan 1 kohdan toinen alakohta	8 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
4e artiklan 2 kohta	8 artiklan 2 kohta
4e artiklan 3 kohta	8 artiklan 3 kohta
4e artiklan 4 kohta	—
4e artiklan 5 kohta	8 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta ja toisen alakohdan ensimmäinen luetelmakohta
4f artiklan 4 kohdan toisen alakohdan ensimmäinen ja toinen luetelmakohta	9 artiklan 4 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta

Asetus (ETY) N:o 805/68	Käsillä oleva asetus
4g artiklan 3 kohta	12 artiklan 2 kohta
4g artiklan 4a kohta	—
4g artiklan 5 kohta	12 artiklan 3 kohta
4i artikla	—
4j artiklan 1, 2 ja 3 kohta	23 artiklan 1, 2 ja 3 kohta
4k artikla	—
4l artikla	25 artikla
5 artikla	—
6 artiklan 1 kohta	47 artiklan 2 kohta
6 artiklan 2 kohta	47 artiklan 3 kohta
6 artiklan 3 kohta	47 artiklan 4 kohta
6 artiklan 4 kohta	47 artiklan 5 kohta
6 artiklan 5 kohta	47 artiklan 6 kohta
6 artiklan 6 kohta	47 artiklan 7 kohta
6 artiklan 7 kohta	47 artiklan 8 kohta
6a artikla	—
7 artikla	—
8 artikla	48 artikla
9 artikla	29 artikla
10 artikla	30 artikla
11 artikla	31 artikla
12 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	32 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
12 artiklan 2, 3 ja 4 kohta	32 artiklan 2, 3 ja 4 kohta
13 artiklan 1, 2 ja 3 kohta	33 artiklan 1, 2 ja 3 kohta
13 artiklan 4 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta	33 artiklan 4 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta
13 artiklan 5–12 kohta	33 artiklan 5–12 kohta
14 artikla	34 artikla
15 artikla	35 artikla
16 artikla	36 artikla
22 artikla	—
22a artiklan 1 kohta	38 artiklan 1 kohta
22a artiklan 2 kohta	—
22a artiklan 3 kohta	38 artiklan 2 kohta
23 artikla	39 artikla
24 artikla	40 artikla
25 artikla	41 artikla
26 artiklan 1 kohta	42 artikla
26 artiklan 2 kohta	—
27 artikla	43 artikla
28 artikla	44 artikla
29 artikla	—
30 artikla	45 artikla
30a artikla	—
31 artikla	46 artikla
32 artikla	—
33 artikla	—
Liite	—
Liite II	—